

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МОРСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ МОРСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ
КАФЕДРА «ФІЛОЛОГІЯ»**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти на тему:
**Засоби вираження оцінки в англomовних інтернет-рецензіях та відгуках на
художні фільми**

виконав: ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ
ОСВІТИ 2 РОКУ НАВЧАННЯ 1 ГРУПИ
ЗА ДРУГИМ (МАГІСТЕРСЬКИМ) РІВНЕМ
ЗАОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ
МЕДВЕДЕНКО ОЛЕГ СЕРГІЙОВИЧ

Науковий керівник:
к. філол. н., доцент каф. «Філологія»
ЖМАЄВА НАТАЛЯ СЕРГІЇВНА

Рецензент:
д. філол.н., доцент
ЛЮБИМОВА СВІТЛАНА АНАТОЛІЇВНА

Допущено до захисту

18.12. 2024р. Науковий керівник Наталія ЖМАЄВА
(дата) (підпис) (Ім'я та ПРІЗВИЩЕ)

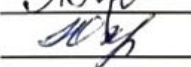
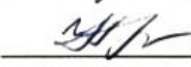

Національна шкала серед.

Кількість балів 90

Оцінка ECTS A

Дата захисту: 23.12. 2024р.

Члени комісії:

 д. філол. н., проф. Приходько Г.І.
 к. пед. н., доц. Юхимець С.Ю.
 к. філол. н., доц. Жмаєва Н.С.
 к. філол. н., доц.. Ківенко І.О.

SUMMARY

The research focuses on the linguistic and paralinguistic means of expressing evaluation in English-language film reviews and user feedback. Grounded in anthropocentric linguistic paradigms, the study explores how evaluation, as a key cognitive function, shapes human perception and communication. This work contributes to linguistic axiology, a growing field that investigates values and evaluation, considering both linguistic choices and extralinguistic factors influencing evaluative meanings.

The relevance of the study lies in the increasing interest in evaluation as a multifaceted category that intersects with expressivity, emotionality, and modality. Film reviews and feedback were selected from platforms such as *Metacritic*, *IMDb*, *Rotten Tomatoes*, and *Reddit* due to their authentic and democratic evaluative systems. The study employs systematic, semantic-stylistic, comparative, and statistical methods to analyze evaluative language on lexical, grammatical, stylistic, phonographic, kinetic, and discourse levels.

The novelty of the study is due to the attempt to comprehensively consider linguistic and paralinguistic means of expressing evaluation at the lexical, grammatical, stylistic, phonographic, kinetic and discursive levels, as well as to compare the categories of evaluation in the English language.

The object of research of this work is the category of evaluation in the genre of film review and feedback in English.

The subject of the study is linguistic and extralinguistic means of expressing evaluation in the context of modern English film review and feedback.

The purpose of this work is to analyze the means of expressing evaluation in English based on materials from Internet reviews and film reviews.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ ОЦІНКИ НА МАТЕРІАЛІ ІНТЕРНЕТ-РЕЦЕНЗІЙ ТА ВІДГУКІВ НА ХУДОЖНІ ФІЛЬМИ	8
1.1. Комунікативні особливості медіадискурсу	8
1.2. Кінорецензія та відгук як жанри медіадискурсу	16
1.3. Категорія оцінки у жанрах медіадискурсу	23
Висновки до розділу 1	31
РОЗДІЛ 2. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ОЦІНКИ В АНГЛОМОВНИХ РЕЦЕНЗІЯХ ТА ВІДГУКАХ НА ХУДОЖНІ ФІЛЬМИ	32
2.1. Лінгвістичні засоби вираження оцінки	32
2.1.1. Лексичні засоби	32
2.1.2. Граматичні засоби	37
2.1.3. Стилiстичні засоби	51
2.2. Паралінгвістичні засоби вираження оцінки	55
2.2.1. Фонографічні засоби	55
2.2.2. Кінетичні засоби	58
2.2.3. Дискурсивні засоби	61
Висновки до розділу 2	65
ВИСНОВКИ	68
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	70

ВСТУП

Розвиваючись у межах антропоцентричної парадигми знання, сучасна лінгвістика досліджує процеси комунікації з позиції суб'єкта пізнання, унаслідок чого наукові об'єкти вивчаються, передусім, з урахуванням їхнього впливу в розвитку людської особистості та її удосконалення. Однією з життєво важливих функцій людського сприйняття є здатність пізнавати навколишній світ і цим давати оцінку предметам і явищам навколо.

Дана випускна кваліфікаційна робота побудована на вивченні оцінки в жанрах рецензії та відгуку про кіно. Ця робота перебуває у руслі досліджень, які розробляють проблеми лінгвістичної аксіології, оскільки її основним предметом є оцінка. У теперішній час аксіологія як наука про цінності та оцінювання набуває великої значущості і виділяється в окрему галузь сучасної лінгвістики, у межах якої розглядається відбір мовних засобів, з урахуванням екстралінгвістичних факторів, що мають вплив на формування оціночних значень.

Актуальність дослідження мовних та позамовних засобів вираження оцінки може бути зумовлена низкою причин: пояснення функціонування категорії оцінки у лінгвокультурному аспектах є ключем до розуміння англійських картин світу; значний інтерес до категорії оцінки є результатом її багатоаспектності, тісно пов'язаної з проблемою визначення меж оціночної семантики та зв'язком категорії оцінки з лінгвістичними категоріями експресивності, емоційності, модальності тощо; опису та класифікації мовних засобів, пов'язаних з продукуванням оцінки. Також у цій роботі аналіз мовних засобів вираження оцінки здійснюється в рамках жанру кінорецензії та відгуку, що становить безперечний інтерес з двох причин: оцінка є жанротворчим компонентом рецензії та відгуку; наразі кінорецензія та відгук як жанри перебувають на периферії лінгвістичних досліджень. Водночас важливо не тільки описати засоби, що виражають оцінку на лексичному, граматичному,

стилістичному, фонографічному, кінетичному та дискурсивному рівнях мови, але ще й проаналізувати їхню взаємодію та взаємодоповнення.

Усе це свідчить про актуальність роботи у зв'язку з невивченістю питання та необхідністю докладнішого вивчення категорії оцінки в мові.

Новизна дослідження обумовлюється спробою комплексного розгляду лінгвістичних та паралінгвістичних засобів вираження оцінки на лексичному, граматичному, стилістичному, фонографічному, кінетичному та дискурсивному рівнях, а також зіставлення категорій оцінки в англійській мові.

Об'єктом дослідження цієї роботи є категорія оціночності у жанрі кінорецензії та відгуку англійською мовами.

Предметом дослідження виступають мовні та позамовні засоби вираження оцінки в контексті сучасної англійської кінорецензії та відгуку.

Метою даної роботи є аналіз засобів вираження оцінки англійською мовою на основі матеріалів інтернет відгуків та кінорецензій.

Для реалізації поставленої мети було поставлено такі **завдання**:

- визначити місце категорії оцінки серед інших категорій лінгвістики, співвіднести відгуки та рецензії за емоційністю, модальністю та експресивністю;

- визначити лінгвістичну та паралінгвістичну специфіку кінорецензії та відгуку як жанрів медіадискурсу;

- встановити лінгвістичні та паралінгвістичні засоби вираження оцінки у кінорецензії та кіновідгуку;

- виділити спільні та відмінні риси у рецензії та відгуку.

Кінорецензії та відгуки були запозичені з таких медіа-ресурсів як Metacritic, IMDb, Rotten Tomatoes, Reddit. Ці медіа-платформи були обрані завдяки впровадженій на них демократичній системі оцінювання фільмів, що дозволяє припускати максимальну автентичність оцінки рецензентів та очікувати на мінімальне комерційне втручання.

У методологічній базі дослідження лежить такий загальнонауковий метод, як метод системного опису, що передбачає аналіз фактичного матеріалу,

умовиводи індуктивного та дедуктивного характеру. Крім цього, були залучені методи лінгвістичного аналізу матеріалу: семантико-стилістичний, зіставний та лінгвостатистичний методи, а також метод суцільної вибірки та комплексний аналіз тексту, метод лінгвістичної інтерпретації отриманих даних.

Теоретичну основу дослідження складають роботи вітчизняних та зарубіжних вчених у галузі лінгвістики, комунікативної лінгвістики, прагмалінгвістики, важливим аспектом яких є теоретичне вивчення категорії оціночності, а також способів та засобів її вербальної репрезентації.

Для вивчення кінорецензії як аналітичного жанру розглянуто роботи таких авторів: Довженко О., Іванова Н., Рудик М., Зьомко У, Сулім А., Надточій О., Гнатковська О., Титаренко О. [7; 11; 41; 11; 47; 28; 45; 49].

Для вивчення способів вираження різних типів оцінки, зв'язку оцінки з емоціями та особливості вираження оцінки одиницями різних мовних рівнів розглянуто роботи таких сучасних лінгвістів Т. Вільчинська, Т. Космеда, І. Ковалик, Л. Летюча, А. Нелюба, Т. Черторизька, Л. Шутак, В. Ужченко, Н. Грозян, Т. Денисюк, В. Мараховська, М. Ретунська, О. Семенюк [3; 15; 13; 21; 29; 54; 55; 51; 4; 6; 24; 39; 43].

Практична значущість полягає в тому, що висновки, отримані в результаті проведення даного дослідження, надалі можна використовувати при вивченні мовних засобів вираження оцінки. Також вони можуть бути основою для подальших робіт у галузі аксіологічної лінгвістики.

Результати дослідження пройшли апробацію на XII Міжнародній науково-практичній конференції “European Congress of Scientific Achievements”, яка відбулася 2-4 грудня 2024 року у Барселоні. За результатами конференції надруковані тези – «Засоби вираження категорії оцінки у англomовному кінодискурсі» [69].

Структура роботи визначається завданнями та досліджуваним матеріалом. Робота складається із вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел.

У вступі обґрунтовується актуальність проведеного дослідження, виявляються об'єкт та предмет дослідження; формулюються мета та основні завдання роботи; зазначаються методи їх виконання; надається характеристика досліджуваного матеріалу та методологічна основа роботи.

У першому розділі «Теоретичні основи вивчення категорії оцінки на матеріалі інтернет-рецензій та відгуків на художні фільми» розглядаються основні підходи до вивчення поняття «оцінка», дається визначення кінорецензії та відгука як аналітичних жанрів, виокремлюються їх основні характеристики та жанрові особливості, викладається база, необхідна для проведення дослідження: опис категорії оцінки в лінгвістиці; розмежування понять оцінки, експресивності та емоційності.

У другому розділі проводиться аналіз матеріалу на наявність мовних засобів вираження оцінки в кінорецензіях та відгуках, виявляються типові мовні засоби вираження оцінки в англійській мові на рівнях словотвору, лексики та синтаксису; провадиться порівняння лінгвістичних та паралінгвістичних засобів, виявляються подібності, відмінності, особливості категорії оцінки у відгуках і рецензіях. Виявляються та описуються найбільш поширені лінгвістичні та паралінгвістичні засоби вираження оцінки. Проводиться розподіл знайдених даних відповідно до описаної в обох розділах класифікації.

У висновку підбиваються підсумки дослідження, формулюються висновки з проблеми, що вивчається.

Список використаних джерел становить 63 одиниці.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ ОЦІНКИ НА МАТЕРІАЛІ ІНТЕРНЕТ-РЕЦЕНЗІЙ ТА ВІДГУКІВ НА ХУДОЖНІ ФІЛЬМИ

1.1. Комунікативні особливості медіадискурсу

Критичний жанр кінорецензії з'явився практично одночасно з кіно. Першу в історії кінорецензію було опубліковано 19 січня 1907 р. в американському тижневику «Variety». Першим фільмом, який отримав схвалення критиків, стала семихвилинна комедія «Чудовий медовий місяць».

Сьогодні кінокритикам найцікавіше та найзручніше розміщувати свій матеріал у мережі Інтернет, де вони позбавлені корпоративного тиску, зокрема в блогах, які сприяють вільному висловленню думки.

Рецензія – це жанр, основою якого є відзив (переважно критичний) про твори літератури, мистецтва, науки тощо [22]. Як і будь-який інший жанр, рецензія має певні риси, наприклад: дослідженню піддається певний предмет (фільм, книга тощо); рецензент слідує певним пунктам у своєму аналізі (починаючи від основної ідеї твору, актуальності поданої теми та закінчуючи способами висловлення). «Інформація про інформацію» – так можна охарактеризувати рецензію, зважаючи на те, що об'єктом дослідження рецензент вибирає відображену в кінофільмі реальність.

У розумінні В. Лаппо, кінорецензія – це тематичний різновид жанру рецензії, що поєднує в собі властивості як публіцистичного дискурсу, з його націленістю вплинути на соціальні та моральні складові особистості адресата, так і художнього дискурсу, де проявляється авторська творча позиція та індивідуальність, відображення у мовному оформленні цього типу тексту [20]. Слід зауважити, що жанр кінорецензії осмислюється по-різному дослідниками. Приміром, М. Слюсаренко, відповідно до своєї жанрової класифікації, відносить рецензію до культурно-просвітницької групи [44]. Відповідно до систематизації жанрів періодики, рецензія належить до аналітичної групи, а суттю цього жанру є ставлення рецензента до досліджуваного твору.

Оскільки кіно – продукт колективної діяльності, тому критику важливо розумітися на нюансах роботи кожного фахівця, знати першоджерело, покладене в основу стрічки, уміти оцінити фільм відповідно до жанрової форми та складу аудиторії [41, с. 54].

На думку М. Рудик, рецензія є дослідно-новинним жанром, оскільки рецензент прагне зберегти складову новин і одночасно з цим провести аналіз або оцінити проблеми та факти [41]. Г. Штегерт відзначає поліфункціональність як основну властивість кінорецензії та перераховує її функції: інформаційну, оцінну, рекламну, мотиваційну [62].

Жанр рецензії зазвичай відносять до аналітичних жанрів. Слово «рецензія» латинського походження («recensio») і в перекладі означає «перегляд, повідомлення, оцінка, відгук про щось». У словнику вказано два можливі тлумачення поняття «рецензія». З одного боку, це газетно-журнальний жанр, критичний аналіз та оцінка нового художнього чи наукового твору. З іншого боку, рецензією може вважатися відзив на наукову працю чи літературно-мистецький твір перед їх публікацією, захистом тощо [22]. У цій роботі ми дотримуємося першого визначення. Обов'язковим елементом жанру кінорецензії є відзив (передусім критичний) про рецензований твір, що базується на оцінці, яка у свою чергу визначає способи аргументації та стилістику тексту.

Жанр кінорецензії та кіновідгуку є предметом уваги багатьох науковців. Так жанрові особливості кінорецензії стали темою дослідження М. Слюсаренко [20]. Лінгвокультурні, текстотвірні та гендерні особливості рецензії у кінокритиці вивчала У. Зьомко [10], жанрові модифікації сучасних кінорецензій досліджувала К. Єськова [8]. Нові формати кінокритики в мережі Інтернет розглядала Н. Іванова [11], форми та функції жанру проаналізувала А. Сулім [47]. Питання жанрів медіакритики в Україні привертало увагу науковців лише дотично, у контексті загальної проблематики. Зокрема йдеться про праці О. Довженка [7], А. Сулім [48].

Рецензію багато науковців відносять до оцінних жанрів, основне завдання яких – змінити самопочуття учасників спілкування, співвідносячи їхні вчинки, якості та всі інші маніфестації з прийнятою в даному суспільстві шкалою цінностей [23]. Автор рецензії висловлює свою суб'єктивну думку за допомогою аналізу, а читачі поділяють прочитані рецензії на «позитивні» і «негативні». Прагнення досягти об'єктивної оцінки можна назвати ще однією особливістю цього жанру. При цьому до структури аналізу твору входить загальна оцінка предмета аналізу, а мовленнєве оформлення рецензії наповнено різноманітними мовними засобами оцінки [18], про що докладніше буде описано в наступних підрозділах. Найчастіше в рецензії автор розглядає якийсь один твір, але бувають і винятки.

Іноді відбувається виділення особливих піджанрів, притаманних рецензії. Говорячи про види рецензій, можна виділити: рецензію-нотатку (міні-рецензія, що нагадує інструкцію); рецензію-статтю (традиційної форми); рецензію-фейлетон (критичну); рецензію-інтерв'ю (у вигляді діалогу, круглого столу); рецензію-нарис (рецензія, велика за обсягом, що включає елементи нарисів).

Перед автором рецензії стоїть багато завдань, йому необхідно спробувати сформувані естетичні уявлення про реальність у читачів, допомогти їм виробити навичку самостійно оцінювати подібні твори та спробувати донести до них проблематику, про яку намагається сказати автор кінофільму. Дуже часто рецензент намагається нав'язати власну оцінку та погляд на кінотвір, у зв'язку з чим рецензії можуть сильно впливати на читача. Складність лексики, що використовується автором, залежить від сайту, на якому буде публікуватися рецензія. Якщо цей сайт розрахований на певних фахівців, то критична стаття може бути наповнена складними термінами та професіоналізмами, і навпаки, якщо це видання користується популярністю у широкої аудиторії, то рецензія має бути менш серйозною, і якщо допускається використання складних термінів, то вони мають бути з поясненнями, щоб полегшити розуміння читачів, оскільки кінофільми часто піддаються критиці, причому як з боку професійних критиків, і з боку звичайного глядача.

Як уже наголошувалося, кінорецензія є одним з різновидів рецензій, і є критичним відзивом, у якому автор рецензії надає читачеві основну інформацію про кінофільм, його акторів, творців і т. ін. Рецензент описує сюжет і основну ідею фільму, наводить власну обґрунтовану оцінку фільму, не забуваючи підкріплювати все це розумними доказами, намагаючись вплинути на думку реципієнта. З розвитком Інтернету у світі почала зростати кількість кінорецензій і, зрозуміло, їх авторів, серед яких виступають як професіонали, так і аматори, які бажають висловити громадськості свою думку.

Кінорецензії, що пишуться професійними рецензентами, можна умовно поділити на два види: мистецтвознавчі кінорецензії і кінорецензії для широкої публіки.

Говорячи про мистецтвознавчі кінорецензії, автор має писати свою рецензію, орієнтуючись на професіонала у сфері кіномистецтва, тобто дотримуватись об'єктивних критеріїв оцінки, використовувати професійний жаргон та термінологію. Автор має наповнити свою рецензію глибиною аналізу, філософськими роздумами, естетичною насиченістю та піднесеністю, не забуваючи при цьому використовувати додаткові матеріали.

Що ж до кінорецензій, розрахованих широку публіку, то тут є значні відмінності. Рецензенту необхідно розуміти, що не всі люди знайомі з професійними термінами, і часто займаються читанням рецензій заради розваги, тому буде доречно співвіднести текст з усередненим глядачем, використовуючи знижений стиль мови, молодіжний сленг і високий рівень суб'єктивної оцінки.

Кінорецензія є поліфункціональною, можна назвати чотири її функції: інформаційна, оцінна, мотиваційна, рекламна [62].

Отже, сьогодні кінорецензії мають два головні завдання – оцінити кінофільм і вплинути на думку реципієнта. Комунікативною метою будь-якої кінорецензії є підкреслення переваг та вказування глядачеві на вади, рецензент має виділяти ті аспекти, які, на перший погляд, незрозумілі звичайному глядачеві. Інформативний характер кінорецензії полягає в необхідності донести

до аудиторії нову інформацію про кінофільм, щоб у неї сформувалося певне враження та оціночні характеристики фільму.

Водночас на сайтах, присвячених обговоренню кінофільмів у мережі Інтернет, часто висловлюються особисті думки людини, оцінка, коментар, які можна узагальнити поняттям «відгук». Його сутність полягає у публікаціях, пов'язаних із мистецтвом, проте значно відрізняється від рецензій, написаних у професійному стилі. Текст такого роду зазвичай пишеться без претензії на об'єктивність. Але індивідуальна думка людини з будь-якого питання часом становить велику цінність. Особливо якщо текст містить суб'єктивну оцінку медійної особи.

При розгляді питання, у чому полягає різниця між відгуком і рецензією, слід урахувати багато нюансів. Незважаючи на свої основні особливості, відгук передбачає ретельне ознайомлення з коментованим питанням.

У відгуку обов'язково є суб'єктивне бачення питання [22]. Він допомагає привнести свій досвід в осмислення кінотвору. Як відомо, не треба бути режисером, щоб написати, чим саме привернув увагу захоплюючий кінобестселер.

Найголовніше при висловленні своєї думки про фільм – виділення основної ідеї твору. Якщо людина не зуміла її зрозуміти, багато її зауважень виявляться некоректними. Наприклад, при написанні відгуку несхвального змісту автор такого тексту може заявити, що внутрішній світ героїв залишився нерозкритим, твору забракло психологізму. Але режисер, цілком імовірно, і прагнув цієї мети. Наприклад, автор художнього фільму поставив собі інше завдання — зняти бойовик, який не менше захоплює, ніж психологічна драма.

Жанру кіновідгуку загалом властивий вільний характер викладу. При роботі над текстом автор дотримується певного стилю. Приблизний план написання суб'єктивної думки про фільм (відгуку) складається з таких питань:

1. Чим цінний ваш досвід перегляду конкретного фільму?
2. Які нові думки виникли у голові під впливом ідеї авторів фільму?

3. Які переконання з'явилися при першому знайомстві з фільмом, чи щось змінилося суб'єктивному сприйнятті до кінця перегляду?

Відгук, як правило, передбачає наявність: оцінки актуальності теми, основної ідеї (тези) твору, загальної оцінки фільму, перерахування основних недоліків фільму, висновків.

Рецензія – це текст, який має певну цільову аудиторію. Вона може бути розміщена у різноманітних місцях: у розділах форумів, на аналітичних сайтах, у особистих блогах. Стиль рецензії великою мірою залежить від цього, кому призначений цей текст. На сайті для шанувальників того чи іншого режисера (іноді фільму) розміщується зовсім інші за глибиною аналітичного опрацювання відомості, ніж у невеликій статті про художній фільм, що нещодавно вийшов на екрани, на сторінці видавництва. Рекомендація рецензента передбачає більш глибоке вивчення питання, що коментується. Вона не відображає, а скоріше формує читацьку думку. У цьому полягає основна відмінність рецензії від відгуку. У такому тексті міститься не лише особиста позиція людини з того чи іншого питання, а й її обґрунтування з посиланням на об'єктивні аргументи. У рецензії, на відміну від відгуку, є професійна думка експерта. Основні її риси: виваженість, аргументованість, неупередженість. Статус людини, яка написала її, відіграє велику роль. Чим він вищий, тим вагомішими виглядають наведені автором аргументи. Тому подібний текст можна назвати радше офіційним документом, ніж особистою думкою експерта.

Відгук на фільм може бути написаний будь-яким із його глядачів.

З рецензією справа по-іншому. Різниця між цими поняттями простежується виразно. Основна особливість рецензії – аналітичний характер. Професійному критику варто виявити професіоналізм у доборі та обробленні інформації. У такому разі робота здаватиметься гідною прочитання. У цьому жанрі важливе значення набуває обґрунтування висловлених думок. Кінокритику слід заздалегідь передбачити реакцію глядачів на фільм і дати їм докладне тлумачення.

Написання рецензій не передбачає переказу сюжету. Це відбувається, зазвичай, при роботі над відгуком. Але при складанні рецензії аналіз змісту твору – досить важливий пункт. Майбутньому глядачеві буде легко орієнтуватися за таким прев'ю. Він зможе зрозуміти: чи варто дивитися цей фільм; яка головна лінія сюжету; чи цікава порушена авторами фільму проблема. Водночас без короткого переказу сюжету розбір твору може здатися глядачеві нецікавим. Адже кінокритик розповідатиме про зовсім не відомий йому фільм.

Важлива особливість рецензії – її обґрунтованість. Як негативна, так і позитивна оцінка про фільм має бути підкріплена вагомими аргументами. Це дозволить його автору вступити у діалог із глядачем, який може бути не згоден із оцінкою кінокритика.

На нашу думку, дуже важливо розуміти різницю між рецензією і відгуком. Якщо відгук – це загальна характеристика роботи без докладного аналізу, що містить практичні рекомендації: аналізований фільм може бути рекомендований до перегляду, то рецензія характеризується глибиною аналізу матеріалу. Для відгуку переважно характерна модальність думки, тоді як рецензія покликана висловлювати оцінку, засновану на загальноприйнятих умовах її висловлення.

Переваги і недоліки фільму у відгуках не виступають окремим блоком, а переплітаються з іншими деталями. Ще одна вагома відмінність – це більш чітка та структурована композиція професійних рецензій та менш регламентована композиція аматорських. Можна дійти висновку, що, незважаючи на схожість композицій обох досліджуваних видів, відгук від рецензії вирізняється більшим вільним розміщенням структурних компонентів, відчутною присутністю індивідуальності автора рецензії у тексті, відповідно і розмаїттям мовного висловлення оцінок. Кінорецензії натомість відповідають певним шаблонам публіцистичного стилю, більш стримані в оцінках та судженнях. Проте водночас слід зауважити, що структурно-композиційна

побудова відгуків і рецензій варіюється залежно від мети впливу на читача або авторського підходу до її написання.

Рецензія є естетично-концептуальним жанром. Оцінка публіциста – це не суб'єктивне свавілля, засноване на принципі «подобається – не подобається», а ретельно аргументований розбір джерела. Рецензія який завжди має вичерпний характер, але повинна дати аудиторії цілісне уявлення про твір, про особливості його змісту, стилю, стимулювати читацький інтерес до об'єкта рецензування [41]. Цілі, які ставить жанр рецензії, сприяє зростанню її затребуваності.

Сучасна рецензія покликана задовольнити потребу індивіда в актуальній йому оціночного характеру, виконуючи рекламно-комерційну функцію, і, як наслідок, допомогти йому зробити вибір [60]. Кінорецензії допомагають потенційним глядачам не загубитися в колосальній кількості фільмів та серіалів, зробити вибір (купити/не купити диск чи цифрову копію, дивитися/не дивитися той чи інший фільм).

Водночас було б некоректно стверджувати, що рекламно-комерційна функція рецензії є основною. Сучасні дослідники жанру рецензії дотримуються погляду, що специфіка рецензії як жанру полягає в тому, що предметом аналізу в ній стає відображена дійсність, тобто реальність, яку вже відображено у творі кіномистецтва [7; 8; 10; 11].

До основних жанрових ознак аналітичної рецензії А Сулім відносить такі. Сприйняття фільму – це «безпосередньо-емоційний акт комунікативного спілкування з твором»; «роздум над прочитаним, побаченим, почутим»; а також – «практичне здійснення аналізу, тобто визначення теми та ідеї твору, системи образів, що виражають задум художника, структурно-композиційних особливостей твору, характеру конфлікту як його рушійної сили, своєрідності мови та стилю» [48]. Обґрунтованість головної тези рецензії залежить від повноти, достатності, достовірності аргументації, основу якої становить виразно-образотворча палітра, що включає оціночні, критичні коментарі до епізодів, узагальнення та висновки [49]. Важливо, що відмінною особливістю кінорецензії є її прагматичний потенціал, націленість на масового читача і

відповідно глядача, унаслідок цього кінорецензія здійснює вплив на адресата за допомогою певних мовних засобів.

1.2. Кінорецензія та відгук як жанри медіадискурсу

Одною з основних онтологічних властивостей людини є її здатність оцінювати навколишній світ. Пізнання людиною світу неможливе без емоцій, які втілюються в мові як відбиття цього пізнання. Саме оцінювання зв'язку людини і дійсності виражається в мові. Тому закономірно, що категорія оцінки з давніх часів цікавить учених, які розглядають її з різних точок зору.

Оцінка – це дуже складне і неоднозначне поняття, а тому є предметом наукового інтересу в різних сферах: логіці, філософії, психології, соціології та лінгвістиці. Такий інтерес зумовлений «всюдисущістю» оцінки, її універсальною природою. Оцінка належить до власне людських категорій. Вона задана фізичною та психічною природою людини, її буттям та почуттям; вона задає її мислення та діяльність, її ставлення до інших людей та предметів дійсності, її сприйняття мистецтва.

У межах напрацювань академічної медіакритики вважаємо необхідним звернутись до наукового доробку Т. Кузнецової, доктора наук із соціальних комунікацій, яка у своїй дисертаційній роботі «Аксіологічні моделі мас-медійної інформації: комунікативно-концептуальний підхід» запропонувала аксіологічне моделювання медійної інформації [19]. Таке моделювання відкриває широкі перспективи для переходу від бачення медіатексту як *thing-in-itself* («речі у собі») до оприявлення його як структурно-сислової й функціональної цілісності. Такий підхід, безумовно, є актуальним і корисним для теорії і практики прагматичної лінгвістики, яка дедалі частіше стають об'єктом вивчення.

Аксіологічний підхід до медіа у XXI ст. пояснюється тим, що політичні та соціальні катаклізми поступово витісняють загальноприйняті в усіх культурах

вічні цінності буття, а вирішальну роль у зміні ціннісних орієнтацій суспільства відіграють сучасні медіа, найвпливовішим серед яких стає Інтернет [19, с. 6].

Тому на нинішньому етапі вивчення мови, пов'язаному з переходом до антропоцентричної парадигми, значно підвищується інтерес до репрезентації категорії оцінки в мові.

Учені почали досліджувати граматичні одиниці як засоби вираження оцінки, співвідносячи їх структурні особливості з комунікативним процесом. Ці дослідження мотивують необхідність розроблення «граматики оцінки» - всебічного аналізу системи граматичних засобів вираження оцінних значень з урахуванням їхніх прагматичних характеристик.

Проте серед лінгвістів немає єдиної точки зору визначення категорії оцінки. Жодне поняття не знаходить у мові такого розмаїття класифікації, таких різнохарактерних підходів до аналізу, такої безлічі трактувань, як оцінка. М. Геллідей у своїй праці «Learning How to Mean» пише: «Прояв емоцій та оцінки є, мабуть, однією з основних функцій мови, нарівні з висловленням бажань та потреб. Одним з аспектів мови, яку ми застосовуємо щодня, є висловлення наших власних емоцій та оцінювання людей та об'єктів навколо нас» [61].

Ідею М. Геллідея про те, що висловлення емоційних реакцій та оцінок є однією з основних функцій мови підтверджує і той факт, що в останні десятиліття не слабшає інтерес до питань, пов'язаних з мовною оцінкою, що розглядається в сучасній лінгвістиці як один з найважливіших аспектів опису змістовної сторони мовних засобів, однією з мовних універсалій [40].

Теорія оцінки пройшла тривалий шлях становлення. У кожен період розвитку лінгвістичної науки увагу дослідників привертала різні аспекти оціночних суджень. Узагальнення інформації про їхню природу, структуру та принципи організації призвело до виникнення нових методів та підходів до аналізу оціночних категорій. Питання, пов'язані з вивченням різних аспектів оцінки, розглядалися зокрема в межах безпосередньо лінгвістичних дисциплін. Саме в лінгвістиці гостро стоїть питання про розроблення різних концепцій оцінки, взаємодію контексту та оцінного значення тощо.

У теперішній час категорія оцінки визнається самостійною, проте погляди розходяться щодо визначення природи оцінки, її структури, різноманіття видів і засобів її висловлення. Оцінка – складне і багатогранне явище для осмислення й аналізу, незважаючи на те, що сама природа оцінки та особливості її функціонування широко висвітлюються в працях вітчизняних лінгвістів. Сучасні лінгвісти активно вивчають способи вираження різних типів оцінки, розглядають зв'язок оцінки з емоціями та особливості вираження оцінки одиницями різних мовних рівнів (лексико-семантичного: Т. Вільчинська [3], Т. Космеда [15], словотвірного: І. Ковалик [13], Л. Летюча [21], А. Нелюба [29], Т. Черторизька [54], Л. Шутак [55], фразеологічного: В. Ужченко [51], Н. Грозян [4], Т. Денисюк [6] та відповідних синтаксичних конструкцій: В. Мараховська [24], М. Ретунська [39], О. Семенюк [43]).

Спочатку поняття «оцінки» було запозичене з логіки оцінок і знайшло своє відображення в галузі лінгвістики. У цьому оцінка у вигляді визначається як висловлювання про цінності та як визначення об'єкта, у якому виявляється його позитивне/негативне значення суб'єкта.

Визначити сутність оцінки складно тому, що «складні самі об'єкти, позначені мовними знаками в оціночній сфері: це об'єкти, точніше десигнати, що відображають внутрішній світ людини, світ її почуттів, переживань, певні норми поведінки у суспільстві» [12]. Оскільки вся мовна діяльність буквально пронизана оцінками, ця категорія входить до складу семантичних універсалій в мові. У зв'язку з цим опис цього складного феномена є таким важливим, адже він розкриває механізми пізнання людини.

У мовознавстві категорію оцінки визначають як позитивну або негативну кваліфікацію предмета думки, як судження мовця, його ставлення: схвалення / несхвалення, бажане /небажане, захоплення тощо. Оцінка – це результат процесу оцінювання. У мові відображається взаємодія дійсності та людини в різних аспектах, одним з яких є оцінювальний: об'єктивний світ поділений людиною з погляду її оцінного характеру – добра і зла, користі і шкідливості, і цей поділ є соціально зумовленим і зафіксованим у мовних структурах.

Тому можна розмежовувати розуміння оцінки у широкому та вузькому розумінні. У широкому – оцінка може бути розглянута як судження суб'єкта, який пізнаваний предмет, яке спирається на порівняння даного предмета з обраним зразком [15]. У вузькому значенні оцінка асоціюється з бінарним якісним розмежуванням «добре»/«погано», а також з установленням ціннісного відношення між суб'єктом і об'єктом оцінювання. У більшості робіт логічного та лінгвістичного змісту дослідники вдаються до вузького розуміння оцінки.

Очевидно, що емоції корелюють з оцінкою, однак у лінгвістиці існують різні думки щодо співвідношення емотивності й оцінки. Справедливо зазначаючи, що «добре» пов'язано з «приємним», а «погане» – з «неприємним», дослідники стверджують, що частковооцінні й емоційно забарвлені значення мають різне функціональне навантаження [25, с. 23].

Оцінка являє собою суспільно закріплене ставлення носіїв мови до позамовного об'єкта та до фактів мови та мовлення. Завдання логіки оцінок – побудова теорії оцінного міркування. Основні об'єкти – категорії «добра» та «зла», предмети – будь-які оціночні висловлювання. Оцінка передбачає ціннісний аспект значення, виражений у мові. Вона завжди включає суб'єктивний фактор, що взаємодіє з об'єктивним. Ціннісне відношення між суб'єктом і об'єктом виявляється в оцінному висловлюванні навіть у тому випадку, коли суб'єкт прямо не названо.

Суб'єктивний компонент оцінки пов'язані з вираженням позитивного чи негативного ставлення суб'єкта до об'єкта. У цьому об'єктивний компонент відображає властивості предмета чи явища, які можуть бути основою винесення оцінки.

Слід також висловитися щодо наявності/відсутності емоційності в оцінці. Емоційність та оцінність розглядаються як взаємопов'язані категорії. Оцінність є сумісністю слова з оцінкою, а емоційність – це сумісність із різними емоціями людини та її почуттями. Позитивна оцінка може виражатися виключно через позитивні емоції, а негативна – через негативні.

Водночас не можна обмежуватися в пізнанні оціночних значень лише рамками логіки, оскільки це значною мірою звужує діапазон мовних явищ, властивих оцінці [43]. До неї входить багато значень, які відображають ставлення мовця до висловлювання за ознаками: подобатися/не подобатися, цінувати/не цінувати, схвалювати/не схвалювати, красиво/некрасиво, важливо/неважливо тощо.

Отже, оцінність і емоційність єдині, проте вони можуть виявлятися більшою чи меншою мірою.

У прагматиці оцінка – один з видів модальності, яка накладається на дескриптивний зміст висловлювання. Сучасний комунікативно-прагматичний підхід до вивчення оцінки перегукується з лінгвістичної філософії Дж. Мура. Він вважає, що оцінку не можна звести до опису властивостей об'єкта. У способах вираження оцінних значень мови виявляється індивідуальність, і вона пояснює це насамперед тим, що оцінка належить до інтенціонального аспекту мови, де переломлення картини світу у свідомості мовця ускладнюється низкою чинників. При оцінюванні завжди тією чи іншою мірою присутні об'єкт і суб'єкт [32, с. 87].

Отже, сьогодні не повністю вирішено питання про відмежування категорії оцінки від суміжних категорій емоційності та експресивності. Така неоднозначність є наслідком відсутності чіткого визначення меж категорії.

Зауважимо, що прагматичну оцінку часто пов'язують із конотацією, що входить до семантики мовного знака, що виражає емотивно-оцінне значення. При цьому акцентується, що оцінна конотація співвідноситься з оціночністю, експресивним і прагматичним ефектом.

Експресивність є планом «вираження», а емоційність та оцінка – елементами змісту. Експресивність, що виражає оцінність, впроваджується у зміст лексем трьома способами:

- 1) завдяки суфіксам суб'єктивної оцінки;
- 2) за допомогою стилістичної маркованості слова;

3) за допомогою «неявного, внутрішньослівно не оформленого, але виявляється у закріпленні слів за певними синтаксичними позиціями або у їх вживанні зі спеціальними засобами актуалізації» [18].

Національно-культурний аспект оцінки описано в працях Гурбанської С.О., яка аналізує когнітивні й культурні аспекти сублімованих оцінок – естетичних та етичних. Наголошується, що когнітивній функції оцінки належить головна роль у процесі пізнання і наречення фрагментів оточуючого світу [5].

Вивчення інформаційного потенціалу оціночних значень пов'язане з виконанням таких важливих завдань, як: проникнення в суть таких механізмів, які утримують у лексичній системі національної мови знання про те, що є добрим, а що – поганим (корисним/шкідливим; приємним/неприємним тощо). Такі знання дають можливість розкрити ціннісні орієнтири нації, і навіть її світогляд.

У цій роботі оцінка розглядається як закріплена в семантиці лексичного слова позитивна або негативна кваліфікація предмета, об'єкта дійсності за ознакою «добре/погано» з боку суб'єкта, який говорить.

1. Лексико-семантичне вираження оцінки. Параметри оцінки та емоції в семантиці мовних одиниць можуть комбінуватися: перехрещуватися, нашаровуватися один на одного. Отже, це може бути компромісним вирішенням питання про співвідношення раціонального і емоційного в мові, що дозволяє виділити такі типи оцінного значення: раціональне, емоційне, емоційно-раціональне [1].

Раціонально-оцінне значення ґрунтується на раціонально-оцінних, логічних судженнях про ознаки, що об'єктивно притаманні референту.

Когнітивний зміст раціональної оцінки – це думка суб'єкта оцінювання про позитивну чи негативну цінність позначуваного в цілому або якої-небудь його властивості, заснованої на знаннях неписаних, узуальних норм ціннісної картини світу, що базується на повсякденно-побутовому образі світу, який склався в даному мовному колективі та на його життєвій філософії.

Емоційно-оцінне значення входить до спектру «схвалення / несхвалення», має своїм змістом певне почуття – ставлення, що надає найменуванню ілюктивної сили. Отже, цей тип оцінного значення заснований на емоціях та почуттях, що пов'язані з властивостями, які не притаманні референтові, а лише приписуються йому творчим мисленням суб'єкта.

Емоційно-раціональне оцінне значення орієнтоване на позначуване (денотат) і представляє психічний аспект раціональної оцінки, описує почуття, засноване на раціонально-оцінних судженнях та переживаннях в органічній їх єдності [36].

Ця думка розвивається в іншій класифікації, у якій виокремлюється три типи оцінки:

1) раціональна оцінка, яка орієнтується на логічні судження й визначається на підставі властивих денотату характеристик. Шкала раціональної оцінки має вид опозиції «норма»/«не норма», яку можна продемонструвати протиставленнями «доречно» / «недоречно», «правдиво» / «неправдиво», «добре» / «зле» і т. ін.;

2) оцінка, орієнтована на емоційне ставлення мовця до предмета оцінки. Через відсутність конкретного визначення емоцій та їх розмаїття, емоційно-оцінна шкала має узагальнений вигляд. Основою шкали є протиставлення «засудження/схвалення», що імплікує трансформовану оцінку «плюс/мінус». Класифікація позитивної емоційної оцінки також передбачає виокремлення таких підтипів: 1) пестливість; 2) пустотливість; 3) захоплення; 4) схвалення, співчуття; 5) жартівливість. Тип емоційної негативної оцінки можна продемонструвати у вигляді таких оцінок: 1) осудлива; 2) зневажлива; 3) знищувальна; 4) презирлива; 5) лайлива; 6) образлива;

3) оцінці відводяться різні місця в структурі значення слова: вона може бути складником денотата або конотації, тобто щодо одних сфер діяльності суб'єкт актуалізує установки логічного сприйняття, щодо інших – чуттєво-образного. Проте коли судження та переживання перебувають в органічній єдності, ідеться про раціонально-емоційний тип оцінки [35, с. 13].

2. Фразеологічне вираження оцінки. Оцінка є невід'ємною складовою фразеологізмів, що відбивають асоціативну базу мовця при висловленні оцінки. Типи оцінки можуть бути різними. Так Т. А. Космеда виокремлює п'ять типів: 1) антропоцентрична оцінка, яка передбачає оцінювання реалій об'єктивного світу з позицій людини; 2) культурно-естетична оцінка, яка зображає становлення культурно-естетичних цінностей суспільства; 3) християнсько-релігійна оцінка, що відображає стан духовності людини, прагнення до досконалості душі); 4) національно-етнографічна оцінка, яка передає становлення нації, національної самосвідомості, патріотизму; 5) соціальна оцінка, яка є шкалою цінностей у конкретному суспільстві та світі загалом [15, с. 229–230].

3. Словотвірне вираження оцінки. Оцінні найменування осіб утворюють окремий словотвірний розряд, співвідносний з іншими розрядами в межах загальної словотвірної категорії особи. Серед дериватів, утворених афіксацією, переважає суфіксальних способів, що відзначено багатством словотвірних типів з різним ступенем продуктивності. Серед оцінних суфіксів виділяємо параметрично-оцінні та емоційно-оцінні. Префікси відіграють значно меншу роль у створенні оцінності в найменуваннях осіб і постають виразниками синкретичної суб'єктивної оцінки. Складання як продуктивний спосіб творення аксіологічних найменувань осіб також яскраво репрезентує оцінну семантику [14].

Ці та інші лінгвістичні та паралінгвістичні форми всилвлення й вираження оцінки буде докладно розглянуто в наступному підрозділі.

1.3. Категорія оцінки у жанрах медіадискурсу

Кінорецензії та кіновідгуки як жанри публіцистичного стилю мають інформаційний та розважальний характер. З розвитком кінематографу рецензії на фільми стають дедалі більш популярними. Для читання здебільшого використовується Інтернет. Автори рецензій та відгуків намагаються передати

свою думку про фільм, використовуючи при цьому різні мовні особливості, ставлячи собі за мету не тільки розповісти про зміст фільму, а й вплинути на думку читача, щоб спонукати його до перегляду даної кінострічки, або налаштувати його негативно. Для досягнення цієї мети автору слід дотримуватися особливої структури тексту, характерної для кінорецензій, уміти використовувати оцінну, експресивну і виразну лексику. Виходячи з того, на кого спрямований текст, на професіонала або на аматора, текст кінорецензії може бути наповнений термінологією, алюзіями тощо, або навпаки повинен включати розмовну мову, щоб бути ближче до читача.

Часто автори діалогізують тексти рецензій, відмовляючись від імперативності, оскільки позиція вчителя та ідеолога уможлиблює комунікацію на умовах рівноправності [10, с. 187]. Водночас рецензія за формою залишається монологічною, тобто відбувається імітація діалогу з аудиторією, щоб не імперативно нав'язувати суб'єктивні оцінки, а надавати можливість розвивати власне критичне мислення.

Водночас у відгуку на кінофільм фіксуємо суб'єктивність оцінки, що часто полягає в безапеляційному вираженні авторського «Я», меншу кількість дібраних для аналізу фільму критеріїв, уникнення специфічної термінології — відповідно, більш доступний виклад та ін.

Щоб кінорецензія успішно функціонувала, вона повинна містити кілька спеціальних елементів, а саме, автору необхідно розповісти читачеві основну інформацію про фільм, проаналізувати художнє і технічне виконання фільму [63].

Відгук на кінофільм як жанр не має чіткої композиційно-формальної побудови, оскільки Інтернет-середовище також зумовлює певні зміни й у структурі цього тексту. Це пояснюється, насамперед, «ліберальністю» онлайн-простору, а також такими його базовими властивостями, як гіпертекстуальність, інтерактивність та мультимедійність [53, с. 311–312].

Гіпертекстуальність в аспекті мережевої кінорецензії означає залучення різних додаткових відомостей, які розширюють її інформаційне поле, шляхом

розміщення в тексті гіперпосилань на них. Інтерактивність – можливість аудиторії брати безпосередню участь в обговоренні фільму чи власне тексту кінорецензії. Мультимедійні технології дозволяють ілюструвати тексти рецензій за допомогою фото-, відео-, аудіоматеріалів: наприклад, розмістити трейлер до фільму та ін.

Науковці виділяють такі структурні компоненти кінорецензії: вступ, власний досвід, згадки про інші твори, персонажі/акторський склад, творці, сюжет, технічні характеристики, переваги, недоліки, емоції, рекомендації, висновки [45]. Інший канон містить інші структурні компоненти в рецензіях: 1) жанр фільму; 2) режисер та інші постановники; 3) актори; 4) час і місце першого показу фільму; 5) зав'язка сюжету чи короткий його виклад; 6) зіставлення із художнім твором у випадку екранізації; 7) зіставлення з іншими кіноверсіями (або оцінка у контексті попередніх робіт режисера); 8) аналіз позитивних/негативних сторін фільму; 9) особисте враження (або рекомендація перегляду) [49, с. 241]. Водночас канон кінорецензій в американській школі кінокритиків фокусується навколо дещо інших категорій: 1) постановка; 2) кінематографія; 3) монтаж; 4) звук [49, с. 243].

Виходячи з аналізованих структур, можна також вибудувати композицію кінорецензії, яка містить такі структурні компоненти:

1) заголовок, який може бути інформаційним і мотиваційним. Інформаційний пов'язаний з рецензованим фільмом (салоган, цитата, назва, ім'я режисера/ актора). Мотиваційний – викликає асоціації з фільмом. Мета заголовків – заінтригувати читача для прочитання ним тексту повністю;

2) лід, у якому зазначають інфопривід/причину звернення журналіста саме до цієї стрічки та повідомляють основні вихідні дані фільму. Тут важливо кількома реченнями привернути увагу читача для формування певних очікувань щодо фільму;

3) сублід, де сформульовано головну тезу рецензії. Є обов'язковим структурним елементом цього типу тексту й не залежить від середовища функціонування матеріалу. Теза є однозначним твердженням, вона являє собою

чітку оцінку автором певних аспектів кінострічки. Останні, відповідно, є критеріями аналізу, який складає основну частину матеріалу;

4) основна частина – доказові міркування, аргументація авторської тези. Включається інформація про фільми або книжки, які мають стосунок до рецензованого фільму, наприклад, першоджерело, інша робота режисера чи акторів. За потреби основна частина також містить деякі елементи сюжету. Також указується на зв'язок автора рецензії з фільмом, який може проявлятися як враження від попередніх фільмів, ставлення до теми фільму, результати його перегляду тощо;

5) висновок-оцінка – компонент тексту, який і є рекомендацією до перегляду та ґрунтується на суб'єктивно-об'єктивному аналізі. Автор рецензії говорить про фільм узагалі або вказує на окремі елементи (гра акторів, візуальні ефекти тощо) підтверджуючи основну тезу [28]. Саме тут присутній оцінний компонент, який наближає автора до читача, допомагаючи йому зрозуміти переживання та висновки автора.

Водночас кожна із цих частин кінорецензії містить елементи оцінювання, наприклад, при описі сюжету, гри акторів, роботи режисера та оператора, у кожному випадку рецензент висловлює свою власну оцінку або висловлює думку інших професійних критиків за допомогою повного аналізу фільму, підкріплюючи це аргументами. Він повинен вплинути на читача, переконавши його в тому, що йому необхідно, або навпаки, не потрібно дивитися цей твір. Іноді використовується реклама або антиреклама.

Основні відмінності в структурі відгуків на кінофільм полягають у меншому рівні деталізації та введенні особистості автора. Автор відгуку часто перетворюється на героя оповіді, підкреслюючи свій попередній досвід та переживання, пов'язані з переглядом фільму, для того, щоб читач відгукнувся на рекомендації, поділившись емоціями та оцінкою. Досвід та емоції авторів відгуків не залишають місця у їхній структурі для деталей технічних характеристик, згадок про творців та про інші джерела. Композиції кінорецензій та відгуків подібні: починаються зі вступу та завершуються

висновком. На противагу кінорецензіям, вступ у відгук часто супроводжується описом власного досліду автора, а висновкам передую рекомендації.

Визначивши особливості структурно-композиційної побудови відгуків і рецензій, необхідно перейти до лінгвістичних засобів вираження оцінки.

Найпродуктивнішим і найпоширенішим є лексичний рівень. Оцінка виражається найбільш продуктивними в цьому аспекті частинами мови іменниками, прикметниками, дієсловами та прислівниками. Іменники та дієслова оцінки менш значимі і менш численні, ніж прикметники та прислівники оцінки. Пояснює це те що, що у прикметників спочатку закладено функцію позначення ознаки, але водночас це є вказівкою на оцінку. Прислівники ж здебільшого пов'язані з прикметниками словотворчими відносинами, тому ця частина мови також схильна до вираження оцінки.

Не менш продуктивним є вираження оцінки на синтаксичному рівні. В англійській мові розглядаються схеми ядерних оціночних речень, хоча питання існування оцінки лише на рівні синтаксису досі залишається відкритим.

Словотвірний рівень в англійській мові менш продуктивний, ніж в українській мові, яка рясніє оціночними суфіксами. Проте в нашій роботі розглядається кілька оціночних афіксів англійської мови.

Маркером позитивної та негативної оцінки фільмів, безумовно, є мовне висловлення. Найбільш частотними є в текстах такі тропи, як епітети, метафори, персоніфікації. Дотепні, влучні, свіжі та яскраві є метафори та персоніфікації, створені із засадничою метою оцінити елементи фільмотворення, хоча побіжно вони (виділені тропи) є водночас і проявом гри рецензента зі словом, і оживленням мови текстів критичної публіцистики.

Можна помітити також певну тенденцію у висловленні оцінки з використанням переносних значень. Крім розглянутих лексичних і стилістичних є й інші засоби вираження оцінки в рецензіях та відгуках.

Сприйняття кінорецензій та відгуків відбувається переважно через читання, а не зі слуху, що свідчить про важливість графічного оформлення текстового матеріалу: заміна шрифтів, розташування рядків, поділ на абзаци,

великі літери, розділові знаки. Графічна форма твору відбиває його структуру, налаштовує читача на емоційність та експресивність повідомлення.

Мовні засоби графічного оформлення повідомлення стилістично необхідні для того, щоб акцентувати моменти, які в усному мовленні передаються просодичними елементами, наголосом, тоном голосу, паузами, подовженням чи подвоєнням деяких звуків тощо. Вони допомагають уявному «виконанню».

Як правило, графічні засоби спрямовані на передачу емоційного забарвлення, тобто почуттів, які автор повідомляє читачеві, або емфазі, як загального спеціального збільшення зусиль мовця, що особливо підкреслює частину висловлювання або підказує наявність контексту.

Серед основних образотворчих елементів текстового компонента слід особливо відзначити шрифт, який несе як логічну, так і додаткову (акцентуальну та інтонаційну) інформацію.

Одним із важливих засобів шрифтового виділення є курсивне зображення. Курсивом виділяється те, що стосовно даного тексту є неоднорідним і вимагає незвичайного посилення: інтонаційно важливого слова чи словосполучення, яке певною мірою нагадує букви, написані власноруч. За рахунок використання курсиву автор створює ілюзію того, що особливо важливі моменти оповідання написані ним самим (а не надруковані на друкарському верстаті), тобто виділенням акцентується увага на ключових словах та інтерпретуються в тексті голосові інтонації.

Автор використовує курсив і тоді, коли прагне розвинути допитливість читача, або коли хоче виділити слово (словосполучення), потенційно невідоме читачеві, але, можливо, цікаве для нього. Ще одним графічним засобом, що широко використовується в матеріалі, є написання слів з великої літери. Цілі слова можуть бути набрані великими літерами і виділяються як такі, що вимовляються з особливою емфазою.

Дефісація – ще один прийом виділення шрифту, яким, як правило, відзначаються складні прикметники. В одній термінології вони зветься «фразовий епітет», а в іншій – «уподібнення до слова». Уподібнення слову –

особливий тип лексичної синтагматики, в основі якого лежить переосмислення синтаксично організованих відрізків мовлення при їх використанні як окреме слово.

Особливо важливе місце в ряді графічних стилістичних засобів належить пунктуації, оскільки поряд з функцією членування на його синтаксичні частини, членуванням тексту на речення, пунктуація вказує і на багато елементів, важливих в емоційно-експресивному та оцінному відношенні, наприклад, емоційні паузи, іронію та ін. Пунктуації належить важлива роль у передачі ставлення автора до висловлення, у натяку на підтекст, у підказці емоційної реакції, якої він очікує від читача. Пунктуація відображає і ритміко-мелодійну будову мовлення.

Стилістична навантаженість різних розділових знаків неоднакова. Особливої уваги заслуговує такий розділовий знак, як тире, який використовується як стилістичний прийом, що посилює експресивність висловлювання.

Ще одне цікаве явище в мові кінорецензій та відгуків, яке справедливо було б віднести до групи фонографічних засобів, це розмовна лексика.

Перейдемо до розгляду фонетичних засобів створення експресивності. Дані виразні засоби є важливим компонентом, що підвищує експресивність мови та її емоційний та естетичний вплив на читача, підкреслюючи оцінку.

З фонетичних стилістичних засобів варто особливо виділити алітерацію, яка застосовується для створення мелодійного ефекту, що досягається повторенням однакових, найчастіше приголосних звуків. Крім того, за допомогою паузації створюється ефект ошуканого очікування. Алітерацію можна розцінювати як музичне супроводження авторської ідеї.

Ще одним різновидом звукопису є асонанс. Асонансом, чи вокальною алітерацією, називається повторення ударних голосних усередині рядка чи фрази чи кінці її як неповної рими. Так, завдяки асонансу висловлювання стає більш емоційно забарвленим та милозвучним.

Отже, фонографічні засоби виконують одночасно кілька функцій: візуально привертають увагу читача з метою створення прагматичного ефекту; створюють враження прямого діалогу з читачем, будучи відображенням просодичного оформлення письмового тексту та імітуючи розмовну мову (графон, тире); підвищують експресивність мови та її емоційний та естетичний вплив, а також можуть бути музичним оформленням авторської ідеї (алітерація, асонанс).

У висновку слід зауважити, що до суто лінгвістичних засобів вираження оцінки можна віднести такі: лексичні, стилістичні, синтаксичні, граматичні. До паралінгвістичних засобів вираження оцінки можна віднести такі: фонографічні, кінетичні, дискурсивні.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I

Кінорецензія як різновид художньої рецензії є вторинним текстом, який містить кінцеві результати аналітико-синтетичної переробки первинного тексту, тобто певного фільму. При вторинній репрезентації відбувається як зміна структури тексту-прототипу, який передається в загальному, стислому вигляді, так і з'являється елемент оцінки, оскільки сприйняття й інтерпретація не можуть бути не оціночними.

У відгуках, які на відміну від рецензій здебільшого є аматорськими оцінками, зафіксовано такі основні недоліки: 1) недотримання композиційних вимог, що зумовлює появу безструктурного текстового утворення, яке являє собою штучне поєднання окремих тез; 2) невдалий заголовок, який не лише не заохочує до прочитання, а й унеможлиблює цей процес, оскільки в умовах постійного ліміту часу аудиторія не читатиме текст, який не зацікавив її з перших рядків; 3) відсутність у тексті чітких критеріїв, відповідно до яких буде здійснено аналіз фільму. Наслідком цього є бажання написати «про все й відразу», що, як правило, призводить до хаотичної структури тексту й відсутності аналізу як такого; 4) захоплення в основній частині власними враженнями від кінофільму, використання суто емоційної аргументації; 5) підміна аналізу переказом сюжету.

РОЗДІЛ 2.

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ОЦІНКИ В АНГЛОМОВНИХ РЕЦЕНЗІЯХ ТА ВІДГУКАХ НА ХУДОЖНІ ФІЛЬМИ

За даними проведеного дослідження, у текстах кінорецензій та відгуків зазначено лінгвістичні та паралінгвістичні засоби вираження оцінки.

2.1. Лінгвістичні засоби вираження оцінки

2.1.1. Лексичні засоби

Лексичні засоби є фундаментальними інструментами для вираження оцінки в англomовних рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони не лише передають думку автора, але й формують загальне враження читача, впливають на його сприйняття фільму та можуть визначати успіх кінострічки серед аудиторії. У цьому підрозділі ми детально розглянемо різні категорії лексичних засобів та їхні функції у вираженні оцінки.

1. Оцінні прикметники. Є найбільш очевидним та широко використовуваним лексичним засобом для вираження оцінки в кінорецензіях. Їхня різноманітність дозволяє авторам точно передавати свої враження та судження.

а) Загальнооцінні прикметники: дають загальну оцінку фільму або його елементів. Вони можуть бути розташовані на оцінній шкалі від вкрай негативних до надзвичайно позитивних: негативні: "awful", "terrible", "dreadful", "abysmal"; нейтральні з негативним відтінком: "mediocre", "average", "ordinary"; нейтральні з позитивним відтінком: "decent", "solid", "competent"; позитивні: "good", "great", "excellent", "outstanding"; надзвичайно позитивні: "exceptional", "brilliant", "superb", "masterful". Приклад використання: "The film's plot is mediocre at best, but the outstanding performances elevate it to a decent viewing experience."

б) Частковооцінні прикметники: оцінюють конкретні аспекти фільму, дозволяючи авторам рецензій бути більш точними у своїх оцінках: сюжет: "compelling", "gripping", "convoluted", "predictable"; акторська гра: "convincing", "wooden", "nuanced", "over-the-top"; режисура: "masterful", "clumsy", "innovative", "heavy-handed"; візуальні ефекти: "stunning", "lackluster", "seamless", "unconvincing"; саундтрек: "haunting", "forgettable", "powerful", "mismatched". Приклад використання: *"While the plot is somewhat predictable, the stunning visuals and haunting soundtrack create an immersive experience"*.

в) Емоційно-експресивні прикметники: передають емоційний вплив фільму на глядача, часто використовуючи яскраві образи або гіперболу: "heart-wrenching", "soul-stirring", "mind-bending", "awe-inspiring"; "gut-punching", "spine-chilling", "tear-jerking", "blood-curdling". Приклад використання: "The film's climax is a heart-wrenching scene that leaves the audience in stunned silence."

2. Оцінні іменники. Дозволяють авторам рецензій лаконічно та ємно охарактеризувати фільм або його складові

а) Загальнооцінні іменники: позитивні: "masterpiece", "triumph", "gem", "revelation"; негативні: "disaster", "failure", "disappointment", "letdown".

б) Іменники, що характеризують жанр або тип фільму: "blockbuster", "sleeper hit", "indie darling", "cult classic", "box office bomb"; в) метафоричні іменники: "rollercoaster" (для динамічного сюжету), "feast" (для візуально багатого фільму), "train wreck" (для фільму, який неможливо відвести погляд, незважаючи на його жахливість).

Приклад використання: "What could have been a thought-provoking indie gem turns out to be a disappointing train wreck of misguided artistic choices."

3. Оцінні дієслова. У рецензіях на фільми часто несуть оцінне навантаження, описуючи вплив фільму на глядача або якість виконання певних аспектів: а) дієслова впливу: позитивні: "captivates", "enthralls", "mesmerizes", "enchants"; негативні: "bores", "irritates", "alienates", "disappoints"; б) дієслова якості виконання: позитивні: "shines", "excels", "nails", "elevates"; негативні: "falls flat", "misses the mark", "stumbles", "falters". Приклад використання: "The

lead actress shines in her role, elevating every scene she's in, while the supporting cast often stumbles, failing to match her intensity."

4. Інтенсифікатори та деінтенсифікатори. Ці лексичні одиниці модифікують силу оцінки, дозволяючи авторам точно налаштувати свої висловлювання: а) інтенсифікатори: прислівники: "extremely", "incredibly", "absolutely", "utterly"; прикметники: "sheer", "pure", "complete", "total"; б) деінтенсифікатори: "somewhat", "rather", "fairly", "slightly", "a bit". Приклад використання: "The plot is utterly predictable, but the sheer charisma of the lead actor makes it somewhat enjoyable nonetheless."

5. Ідіоматичні вислови та фразеологізми. Додають образності та виразності оцінним судженням у рецензіях: "It's a mixed bag" (фільм з позитивними і негативними аспектами); "Hits the nail on the head" (точно відображає тему або ідею); "Misses the mark" (не досягає своєї мети); "Steals the show" (затмарює все інше своєю яскравістю); "Falls flat on its face" (повністю провалюється). Приклад використання: "While the cinematography steals the show, the dialogue often falls flat on its face, creating a mixed bag of a viewing experience."

6. Термінологічна лексика. Використання кінематографічної термінології в оцінних судженнях демонструє експертизу автора та додає глибини аналізу: "pacing" (динаміка розвитку сюжету); "character arc" (розвиток персонажа); "mise-en-sc?ne" (організація кадру); "cinematography" (операторська робота); "editing" (монтаж). Приклад використання: "The film's languid pacing may test the patience of some viewers, but it allows for a deeper exploration of the protagonist's complex character arc."

7. Колокації та сталі вислови. У рецензіях часто використовуються специфічні колокації та сталі вирази, характерні для кінокритики: "tour de force performance" (видатна акторська робота); "visual feast" (візуально вражаючий фільм); "edge-of-your-seat thriller" (захоплюючий трилер); "cookie-cutter plot" (шаблонний, передбачуваний сюжет); "star-studded cast" (акторський склад із зірок). Приклад використання: "Despite its star-studded cast, the film suffers from

a cookie-cutter plot that fails to deliver the edge-of-your-seat thrills promised by its marketing."

Лексичні засоби вираження оцінки в англомовних рецензіях та відгуках на художні фільми демонструють надзвичайну різноманітність та гнучкість. Вони дозволяють авторам створювати багатопланові оцінні судження, які не лише передають загальне враження від фільму, але й детально аналізують його окремі аспекти.

Використання різних категорій лексичних засобів – від простих оцінних прикметників до складних ідіоматичних виразів та термінологічної лексики – дає можливість авторам рецензій точно та ефективно виражати свої думки, враження та професійні судження. Це, у свою чергу, допомагає формувати громадську думку про кінострічки, впливати на їхній комерційний успіх та сприяти розвитку кінокритичного дискурсу.

Важливо відзначити, що ефективність використання лексичних засобів для вираження оцінки часто залежить від вміння автора комбінувати різні категорії, створюючи оригінальні та виразні оцінні конструкції. Така майстерність не лише підвищує інформативність рецензії, але й робить її цікавішою для читання, що є ключовим фактором у сучасному медіапросторі, де конкуренція за увагу аудиторії надзвичайно висока.

Важливо відзначити, що використання лексичних засобів для вираження оцінки може суттєво відрізнятися у відгуках та професійних рецензіях. Це зумовлено різницею у форматі, цільовій аудиторії та меті цих типів текстів.

а) Відгуки глядачів: зазвичай коротші, більш суб'єктивні та емоційні. Вони часто пишуться непрофесіоналами для широкої аудиторії. Характерні особливості лексичних засобів у відгуках:

1. Більше використання загальнооцінних прикметників: "Amazing movie!", "Terrible waste of time", "Absolutely brilliant"

2. Частіше вживання емоційно-експресивної лексики: "Mind-blowing effects", "Heart-wrenching story", "I was on the edge of my seat the whole time"

3. Менше використання спеціалізованої термінології: замість "The cinematography was stunning" можна зустріти "The movie looked really beautiful"

4. Більше розмовних виразів та сленгу: "This movie rocks!", "It was a total snoozefest", "The ending was meh"

5. Частіше використання особистих займенників та опис власного досвіду: "I loved it", "It made me cry", "We couldn't stop laughing"

Приклад типового відгуку: "This movie blew me away! The special effects were insane, and the story kept me guessing until the very end. The main actor was fantastic - he totally deserves an Oscar for this performance. I can't wait to see it again!"

б) Професійні рецензії: як правило, довші, більш аналітичні та намагаються бути об'єктивними. Вони пишуться професіоналами для аудиторії, яка цікавиться кіномистецтвом. Характерні особливості лексичних засобів у рецензіях:

1. Більш виважене використання оцінних прикметників: "The film offers a compelling narrative", "The performances are nuanced and convincing"

2. Частіше використання частковооцінних прикметників: "The non-linear storytelling is both innovative and challenging", "The desaturated color palette effectively conveys the bleakness of the setting"

3. Ширше використання спеціалізованої термінології: "The director's use of long takes and deep focus cinematography creates a sense of unease"

4. Більше метафор та складних порівнянь: "The film is a tapestry of interconnected stories, each thread carefully woven to create a rich narrative fabric"

5. Менше прямих емоційних оцінок, більше аналітичних суджень: Замість "It was a really sad movie" можна зустріти "The film explores themes of loss and grief with remarkable sensitivity"

Приклад фрагмента типової рецензії: "In his latest oeuvre, the director masterfully blends elements of neo-noir with a distinctly modern sensibility. The film's desaturated palette and claustrophobic framing create a palpable sense of unease, perfectly complementing the morally ambiguous narrative. While the pacing

may occasionally lag in the second act, the tour de force performances from the ensemble cast, particularly the nuanced portrayal of the anti-hero by the lead actor, elevate the material beyond its genre trappings."

Рівень деталізації: Рецензії зазвичай містять більш детальний аналіз окремих аспектів фільму, використовуючи більш специфічні лексичні засоби. Відгуки часто обмежуються загальними враженнями.

Емоційність: Відгуки більш емоційні та суб'єктивні, що відображається у виборі лексики. Рецензії прагнуть до більшої об'єктивності, хоча й не виключають емоційних оцінок.

Термінологія: Рецензії частіше використовують спеціалізовану кінематографічну термінологію, тоді як відгуки зазвичай обмежуються загальноживаною лексикою.

Стилістичні особливості: Рецензії тяжіють до більш формального стилю з використанням складних синтаксичних конструкцій та літературних прийомів. Відгуки часто написані більш розмовною мовою.

Аргументація: У рецензіях оцінки частіше підкріплюються аргументами та аналізом, що відображається у виборі лексичних засобів. Відгуки можуть обмежуватися простими оцінними судженнями.

2.1.2. Граматичні засоби

Граматичні засоби є ключовим компонентом у вираженні оцінки в англійських рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони не лише забезпечують структурну основу для висловлення думок, але й дозволяють авторам створювати нюансовані, багатовимірні оцінки, які точно відображають складність кінематографічного твору. У цьому підрозділі ми детально розглянемо основні граматичні засоби, їх функції та особливості використання в контексті кінорецензій.

1. Часові форми дієслів. Відіграють спеціальну роль у вираженні оцінки, дозволяючи авторам створювати різні перспективи та відтінки значень.

а) Present Simple: використовується для вираження загальних, позачасових оцінок. Приклад: "This film stands as a testament to the director's vision." Функція: Створює відчуття об'єктивності та універсальності оцінки.

б) Present Perfect: використовується для оцінки з точки зору поточного результату або впливу. Приклад: "The director has crafted a masterpiece that will resonate for years to come." Функція: Підкреслює актуальність та довготривалий вплив фільму.

в) Past Simple: використовується для оцінки конкретних моментів перегляду або аспектів фільму. Приклад: "The final scene left me speechless." Функція: Дозволяє автору поділитися безпосередніми враженнями та емоціями.

г) Present Continuous: використовується для опису поточних тенденцій або процесів у кіноіндустрії. Приклад: "This film is challenging conventional storytelling norms." Функція: Підкреслює інноваційність або актуальність фільму.

д) Past Perfect: використовується для порівняння з попередніми роботами або очікуваннями. Приклад: "I had expected a run-of-the-mill action flick, but what I saw far exceeded my expectations." Функція: Дозволяє контекстуалізувати оцінку відносно попереднього досвіду.

е) Future forms: використовуються для прогнозування впливу фільму або його місця в кіноісторії. Приклад: "This film will undoubtedly become a classic of the genre." Функція: Дозволяє автору висловити передбачення щодо довгострокового значення фільму.

2. Модальні дієслова. Модальні дієслова є потужним інструментом для вираження різних ступенів впевненості, рекомендацій та критики в оцінках.

а) Must: виражає сильне переконання або необхідність. Приклад: "This film must be seen on the big screen to fully appreciate its visual grandeur." Функція: Підкреслює важливість певного аспекту фільму або способу його перегляду.

б) Should: використовується для рекомендацій або м'якої критики. Приклад: "The director should have given more screen time to the supporting

characters." Функція: Дозволяє автору висловити конструктивну критику або пораду.

в) May/Might: виражає можливість або припущення. Приклад: "Some viewers might find the non-linear narrative challenging." Функція: Дозволяє автору враховувати різні можливі реакції аудиторії.

г) Can/Could: використовується для вираження можливостей або потенціалу. Приклад: "This film can be interpreted on multiple levels." Функція: Підкреслює багатошаровість або складність фільму.

д) Would: часто використовується для висловлення гіпотетичних сценаріїв або порад. Приклад: "I would recommend this film to fans of psychological thrillers." Функція: Дозволяє автору створювати цільові рекомендації або розглядати альтернативні сценарії.

3. Умовні речення. Умовні речення дозволяють авторам створювати складні, нюансовані оцінки, враховуючи різні сценарії та можливості.

а) Zero Conditional: використовується для вираження загальних істин або рекомендацій. Приклад: "If you enjoy thought-provoking cinema, this film delivers in spades." Функція: Дозволяє автору створювати універсальні рекомендації.

б) First Conditional: використовується для прогнозування ймовірних реакцій або наслідків. Приклад: "If you watch this film with an open mind, you'll discover its hidden depths." Функція: Дозволяє автору направляти сприйняття читача.

в) Second Conditional: використовується для вираження гіпотетичних ситуацій або м'якої критики. Приклад: "If the script were tighter, this could have been a true masterpiece." Функція: Дозволяє автору висловлювати конструктивну критику або розглядати альтернативні сценарії.

г) Third Conditional: використовується для вираження нереалізованих можливостей у минулому. Приклад: "Had the director stuck to the original story, the film would have been much stronger." Функція: Дозволяє автору аналізувати творчі рішення та їх наслідки.

4. Ступені порівняння прикметників та прислівників. Є важливим інструментом для контекстуалізації оцінки фільму відносно інших робіт або стандартів жанру.

а) Порівняльний ступінь: використовується для прямого порівняння з іншими фільмами або аспектами. Приклад: "This film is more visually striking than anything else in the director's oeuvre." Функція: Дозволяє автору створювати контекст для оцінки.

б) Найвищий ступінь: використовується для вираження абсолютної оцінки. Приклад: "It's undoubtedly the most innovative sci-fi film of the decade." Функція: Дозволяє автору підкреслити виняткові якості фільму.

в) Конструкції "as...as": використовуються для вираження рівності або нерівності в порівнянні. Приклад: "The sequel is just as engaging as the original, if not more so." Функція: Дозволяє автору проводити нюансовані порівняння.

г) Конструкції з "enough" та "too": використовуються для оцінки достатності або надмірності певних якостей. Приклад: "The plot is complex enough to keep viewers engaged, but not too convoluted to follow." Функція: Дозволяє автору оцінювати баланс різних аспектів фільму.

5. Пасивний стан. Є важливим засобом для створення ефекту об'єктивності та зміщення фокусу на сам фільм, а не на його творців. Приклад: "Emotions are skillfully evoked without resorting to melodrama." Функція: Дозволяє автору зосередитися на результаті, а не на виконавцях, створюючи враження об'єктивності.

6. Герундій та інфінітив. Ці неособові форми дієслова часто використовуються для компактного вираження оцінки певних аспектів фільму.

а) Герундій: Приклад: "Watching this film is like experiencing a masterclass in cinematography." Функція: Дозволяє автору оцінювати процес перегляду або аспекти фільму як цілісні явища.

б) Інфінітив: Приклад: "To call this film groundbreaking would be an understatement." Функція: Дозволяє автору виражати цілі, наміри або характеристики.

7. Емфатичні конструкції. Використовуються для підкреслення певних аспектів оцінки та створення більшого емоційного впливу.

а) Інверсія: Приклад: "Rarely has a film so perfectly captured the essence of human resilience." Функція: Підкреслює унікальність або важливість певного аспекту фільму.

б) Cleft sentences: Приклад: "It is the nuanced performance of the lead actress that elevates this film from good to great." Функція: Дозволяє автору виділити ключовий аспект своєї оцінки.

в) Підсилювальне do: Приклад: "Despite its flaws, this film does offer a fresh perspective on a well-worn genre." Функція: Підкреслює позитивний аспект навіть у контексті загальної критики.

8. Складні речення. Дозволяють авторам виражати багатогранні, нюансовані оцінки, враховуючи різні аспекти фільму одночасно.

а) Складносурядні речення: Приклад: "The cinematography is breathtaking, and the score complements it perfectly." Функція: Дозволяє автору зіставляти різні аспекти фільму.

б) Складнопідрядні речення: Приклад: "While the film excels in its visual storytelling, it falters when it comes to character development." Функція: Дозволяє автору створювати складні, багаторівневі оцінки.

9. Номіналізація. Часто використовується для створення більш формального, аналітичного тону в оцінці. Приклад: "The director's innovative approach to storytelling results in a uniqueness that sets this film apart." Функція: Дозволяє автору створювати більш абстрактні, узагальнені оцінки.

10. Заперечні конструкції. Можуть бути потужним інструментом для вираження критики або підкреслення відсутності очікуваних елементів. Приклад: "The film doesn't shy away from difficult topics, nor does it oversimplify complex issues." Функція: Дозволяє автору висловлювати критику або підкреслювати унікальні аспекти фільму через відсутність негативних елементів.

11. Ступені порівняння прикметників та прислівників. Є одним з найпоширеніших граматичних засобів вираження оцінки в обох жанрах, але їх використання має певні відмінності:

а) У відгуках: частіше зустрічаються прості форми вищого та найвищого ступенів порівняння: "This movie is better than the previous one." "It's the best film I've seen this year." Використовуються для безпосереднього порівняння з іншими фільмами або особистим досвідом: "The special effects were more impressive than in any other sci-fi movie I've watched."

б) У рецензіях: переважають складені форми та більш витончені порівняння: "The cinematography in this film is far more nuanced and visually compelling than in the director's earlier works." "Among the myriad of superhero movies released this decade, this stands out as one of the most thought-provoking and emotionally resonant." Часто використовуються для порівняння різних аспектів фільму: "While the plot is somewhat predictable, the character development is arguably the strongest element of the narrative."

Різниця у використанні ступенів порівняння відображає різницю у цільовій аудиторії та меті текстів. Відгуки орієнтовані на швидке донесення інформації та особистого враження, тоді як рецензії прагнуть надати більш нюансований та контекстуалізований аналіз.

12. Модальні дієслова. Відіграють ключову роль у вираженні суб'єктивної оцінки та ступеня впевненості автора:

а) У відгуках: переважають прості форми модальних дієслів, що виражають особисту рекомендацію або враження: "You should definitely watch this movie". "I can't recommend this film enough". Часто використовуються для вираження емоційної реакції: "I couldn't believe how bad the acting was".

б) У рецензіях: використовуються більш складні конструкції з модальними дієсловами для вираження аналітичних суджень: "The director's choice of narrative structure might be interpreted as a commentary on the fragmentation of modern society". "One could argue that the film's pacing detracts from its overall impact". Модальні дієслова часто використовуються для вираження можливості

або вірогідності: "This film may well become a classic of the genre in years to come."

Різниця у використанні модальних дієслів підкреслює суб'єктивність відгуків та прагнення до об'єктивності в рецензіях. Відгуки використовують модальні дієслова для вираження особистих вражень, тоді як рецензії - для формулювання аналітичних суджень та гіпотез.

13. Умовні речення. Дозволяють авторам висловлювати гіпотетичні судження та пом'якшувати категоричність оцінок:

а) У відгуках: умовні речення зазвичай прості та пов'язані з особистим досвідом: "If you like action movies, you'll love this one." "Had I known it was so boring, I wouldn't have watched it." Часто використовуються для надання рекомендацій: "If you're looking for a light-hearted comedy, this might not be the best choice."

б) У рецензіях: використовуються більш складні умовні конструкції для аналізу та порівняння: "Were the film to have focused more on character development, it might have achieved a greater emotional depth." "Should this movie receive the critical acclaim it deserves, it could potentially redefine the genre." Умовні речення часто використовуються для розгляду альтернативних сценаріїв або інтерпретацій: "If viewed through the lens of post-colonial theory, the film's narrative takes on an entirely different meaning."

Аналіз: Використання умовних речень у відгуках та рецензіях відрізняється складністю та цілями. У відгуках вони служать для вираження особистих вражень та надання порад, тоді як у рецензіях - для глибшого аналізу та розгляду альтернативних інтерпретацій.

14. Пасивний стан. Використання дозволяє змістити фокус із суб'єкта дії на саму дію або її результат:

а) У відгуках: пасивний стан зустрічається рідше і в простіших формах: "I was impressed by the special effects." "The ending was ruined by poor writing." Часто використовується для опису емоційної реакції: "I was left feeling confused and disappointed."

б) У рецензіях: активніше використовуються пасивні конструкції для створення об'єктивного тону: "The film's themes are skillfully woven throughout the narrative, creating a cohesive and thought-provoking experience." "While the plot twists were clearly telegraphed, the emotional impact of the climax was not diminished." Пасивний стан часто використовується для опису технічних аспектів фільму: "The cinematography was masterfully executed, with each frame carefully composed to enhance the narrative."

Аналіз: Різниця у використанні пасивного стану відображає різні підходи до викладу інформації. Відгуки використовують пасивний стан для опису особистих вражень, тоді як рецензії - для створення більш об'єктивного та аналітичного тону.

15. Герундіальні та інфінітивні конструкції. Ці конструкції дозволяють авторам висловлювати складні ідеї та оцінки більш компактно:

а) У відгуках: такі конструкції зазвичай прості: "Watching this movie was a waste of time." "It's hard to understand the plot." Часто використовуються для вираження особистих вражень: "Seeing the protagonist's journey was truly inspiring."

б) У рецензіях: використовуються більш складні герундіальні та інфінітивні звороти: "By juxtaposing light-hearted moments with intense drama, the director succeeds in creating a multi-layered emotional experience." "To fully appreciate the film's nuances, one must pay close attention to the subtle visual cues and background details." Ці конструкції часто використовуються для аналізу техніки кінематографу: "Using long takes and minimal editing, the director forces the audience to confront the raw emotions of the characters."

Аналіз: Використання герундіальних та інфінітивних конструкцій у рецензіях дозволяє авторам висловлювати більш складні ідеї та проводити глибший аналіз, тоді як у відгуках вони служать для лаконічного вираження особистих вражень.

Граматичні засоби є фундаментальною складовою мовного інструментарію кінокритиків та рецензентів. Вони забезпечують структурну основу для

вираження оцінки, дозволяють нюансувати судження та створювати багатовимірні, точні характеристики фільмів.

Використання різноманітних граматичних засобів - від часових форм дієслів та модальних конструкцій до складних синтаксичних структур та стилістичних прийомів – дозволяє авторам рецензій створювати глибокі, аналітичні та впливові оцінки. Це особливо важливо в контексті сучасної кінокритики, де від авторів очікується не лише висловлення загального враження, але й проведення детального аналізу різних аспектів фільму, від технічних характеристик до культурного значення.

Важливо відзначити, що ефективність використання граматичних засобів для вираження оцінки значною мірою залежить від майстерності автора та його здатності органічно поєднувати різні граматичні структури. Вміле застосування граматичних засобів не лише підвищує аналітичну цінність рецензії, але й робить її більш читабельною, переконливою та впливовою.

Граматичні засоби також відіграють ключову роль у створенні індивідуального стилю автора рецензії. Характерне використання певних граматичних конструкцій може стати визначною рисою критика, роблячи його тексти впізнаваними та цінними для постійних читачів. Це особливо важливо в сучасному медіапросторі, де індивідуальний голос автора часто є ключовим фактором у залученні та утриманні аудиторії.

Таким чином, граматичні засоби є не просто технічним аспектом написання рецензій, а потужним інструментом для формування дискурсу навколо кінематографічних творів. Вони впливають на сприйняття фільмів аудиторією, формують громадську думку та, потенційно, впливають на розвиток кіномистецтва в цілому. Розуміння та вміле використання цих засобів є ключовим для створення ефективних, інформативних та впливових кінорецензій, які не лише інформують читачів, але й стимулюють більш глибоке та критичне сприйняття кіномистецтва.

Синтаксичні засоби відіграють ключову роль у вираженні оцінки в англійських рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони не лише

структурують думки автора, але й допомагають розставити акценти, створити ритм тексту та підкреслити важливі аспекти оцінки. У цьому підрозділі ми розглянемо основні синтаксичні засоби, які використовуються для вираження оцінки в кінорецензіях.

1. Паралельні конструкції. Паралельні конструкції дозволяють авторам створювати ритмічність тексту та підкреслювати схожість або контраст між різними аспектами фільму.

а) Анафора (повторення на початку речень): "It captivates with its visuals. It enthralls with its soundtrack. It mesmerizes with its performances."

б) Епіфора (повторення в кінці речень): "The director's vision is clear. The cinematographer's skill is clear. The actors' dedication is clear."

в) Симплока (повторення на початку і в кінці): "In its quietest moments, the film shines. In its most chaotic scenes, the film shines."

Функція: Паралельні конструкції створюють ритм, що полегшує сприйняття тексту, та підкреслюють ключові аспекти оцінки.

2. Інверсія. Використовується для емпізи певних елементів оцінки через зміну звичайного порядку слів: "Rarely has a film so beautifully captured the essence of human struggle"; "Not since Kubrick has a director so masterfully manipulated audience expectations". Функція: Інверсія привертає увагу читача до конкретних аспектів оцінки, надаючи їм особливої ваги.

3. Риторичні запитання. Залучають читача до активного осмислення оцінки та створюють ефект діалогу: "Is this truly the best that modern cinema has to offer?"; "How can a film with such potential fall so short in its execution?". Функція: Риторичні запитання стимулюють критичне мислення читача та посилюють емоційний вплив оцінки.

4. Еліпсис (пропуск певних елементів речення). Використовується для створення динамічності та емпізи: "Brilliant acting. Stunning visuals. Weak plot"; "A masterpiece? Hardly". Функція: Еліпсис надає оцінці лаконічності та виразності, часто підкреслюючи контрасти.

5. Градація. Передбачає побудову речень або абзаців з поступовим наростанням або спаданням інтенсивності: "The film starts slowly, picks up pace in the middle, and ends with a breathtaking climax"; "From its opening scene to its final frame, the movie gradually loses its grip on coherence, plausibility, and audience interest". Функція: Градація допомагає передати динаміку розвитку фільму або зміну вражень автора.

6. Парцеляція. Передбачає розділення єдиної синтаксичної структури на кілька самостійних фраз: "The acting is superb. Especially from the lead. Who delivers a career-defining performance"; "It's a visual spectacle. But empty. Devoid of substance". Функція: Парцеляція дозволяє акцентувати увагу на кожному елементі оцінки окремо, створюючи ефект роздумів автора.

7. Полісиндетон. Передбачає навмисне використання сполучників між кожним елементом переліку: "The film is both visually stunning and emotionally powerful and intellectually stimulating"; "It fails in its plot and in its character development and in its pacing". Функція: Полісиндетон уповільнює ритм речення, підкреслюючи кожен елемент оцінки.

8. Асиндетон, навпаки, передбачає відсутність сполучників між елементами переліку: "The film dazzles, captivates, enthralls from start to finish"; "Weak plot, wooden acting, amateurish direction plague this misguided effort". Функція: Асиндетон створює ефект стрімкості, динамічності оцінки.

9. Періоди. Це складні синтаксичні конструкції, що складаються з двох частин: протазису (першої частини) і аподозису (другої частини). "While the film's ambition is admirable and its visual style impressive, its convoluted plot and overwrought dialogue ultimately undermine its effectiveness." Функція: Періоди дозволяють авторам створювати складні, нюансовані оцінки, балансує між позитивними і негативними аспектами.

10. Синтаксичний паралелізм. Передбачає використання однакових синтаксичних структур у сусідніх реченнях або частинах речення. "The director creates tension through silence. The actors convey emotion through stillness. The cinematographer captures beauty through simplicity." Функція: Синтаксичний

паралелізм створює ритм та підкреслює взаємозв'язок між різними аспектами фільму.

11. Хіазм. Це фігура мови, в якій повторюються слова у зворотному порядку: "In its simplicity lies its complexity, and in its complexity, its simplicity"; "The film is not just a story about life, but a life story". Функція: Хіазм привертає увагу до парадоксальних аспектів фільму, підкреслюючи його складність та багатогранність.

12. Антитеза на рівні синтаксису. Передбачає протиставлення ідей через паралельні структури: "Where the script falters, the performances soar; where the plot confuses, the visuals clarify". Функція: Синтаксична антитеза дозволяє авторам створювати збалансовані оцінки, висвітлюючи як позитивні, так і негативні аспекти фільму.

Важливо відзначити, що використання синтаксичних засобів може суттєво відрізнятись у відгуках та професійних рецензіях. Проведемо зіставний аналіз цих двох жанрів кінокритики.

а) Складність синтаксичних конструкцій

Рецензії тяжіють до використання складних синтаксичних конструкцій, включаючи складнопідрядні та складносурядні речення. Часто використовують періоди для створення нюансованої оцінки. Приклад: "While the film's ambitious narrative structure initially captivates, weaving together multiple storylines with apparent ease, it ultimately falters under the weight of its own complexity, leaving the audience more confused than enlightened."

Відгуки зазвичай використовують простіші синтаксичні конструкції. Частіше застосовують прості речення та парцеляцію. Приклад: "Great movie. Loved the acting. Plot was a bit confusing though."

б) Використання риторичних прийомів

Рецензії: частіше використовують складні риторичні прийоми, такі як хіазм, антитеза, градація. Риторичні запитання часто слугують для стимуляції критичного мислення. Приклад: "Is this film a masterpiece of modern cinema, or merely a pretentious attempt at artistic relevance? As the credits roll, the audience is

left to ponder this question, much as the characters ponder their existence within the film's narrative."

Відгуки: рідше використовують складні риторичні прийоми. Риторичні запитання часто мають емоційний характер. Приклад: "How could they mess up such a great book?! Disappointed!"

в) Емфатичні конструкції

Рецензії: використовують різноманітні емфатичні конструкції, включаючи інверсію та емфатичне *do*. Емфаза часто служить для підкреслення аналітичних аспектів оцінки. Приклад: "Rarely does a film so eloquently capture the zeitgeist of an era, yet this masterpiece does just that, and with stunning efficacy."

Відгуки: частіше використовують прості емфатичні засоби, такі як окличні речення та повтори. Емфаза часто має емоційний характер. Приклад: "Best movie ever!!! Must see!!!"

г) Паралельні конструкції

Рецензії: часто використовують складні паралельні конструкції для створення ритму та підкреслення аналітичних аспектів. Приклад: "In its quietest moments, the film speaks volumes; in its most chaotic scenes, it whispers profound truths; in its climax, it screams for audience introspection."

Відгуки: рідше використовують паралельні конструкції, але коли використовують, вони зазвичай простіші. Приклад: "Good acting. Good effects. Bad story."

д) Модальність

Рецензії: часто використовують різноманітні модальні конструкції для вираження нюансів оцінки. Модальність часто слугує для пом'якшення категоричності суджень. Приклад: "One might argue that the director's choice of pacing could have been more dynamic, yet it may also be seen as a deliberate artistic decision to immerse the viewer in the protagonist's psychological state."

Відгуки: зазвичай використовують менше модальних конструкцій, оцінки часто виражаються більш категорично. Приклад: "The ending was terrible. They should have stuck to the book."

е) Довжина речень

Рецензії: характеризуються варіативністю довжини речень, часто використовують довгі, складні речення для детального аналізу. Приклад: "The director's masterful use of long takes, reminiscent of Tarkovsky's meditative style, creates a sense of time stretching and contracting, mirroring the protagonist's journey through memory and regret, culminating in a final scene that lingers long after the credits roll."

Відгуки: зазвичай використовують коротші речення, часто застосовують номінативні та еліптичні конструкції. Приклад: "Boring. Too long. Great visuals though."

Синтаксичні засоби є потужним інструментом для вираження оцінки в англomовних рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони дозволяють авторам не лише структурувати свої думки, але й створювати емпфузу, ритм та емоційний вплив на читача.

Використання різноманітних синтаксичних засобів – від паралельних конструкцій та інверсії до складних періодів та хіазмів – збагачує мову рецензій, робить їх більш виразними та переконливими. Це особливо важливо в контексті кінокритики, де автори прагнуть не лише інформувати, але й впливати на сприйняття фільму аудиторією.

Важливо відзначити, що ефективність використання синтаксичних засобів для вираження оцінки залежить від майстерності автора та його здатності органічно вплітати їх у текст рецензії. Вміле застосування синтаксичних прийомів не лише підвищує стилістичну цінність рецензії, але й допомагає створити більш повну, нюансовану та впливову оцінку фільму.

Синтаксичні засоби також відіграють ключову роль у створенні індивідуального стилю автора рецензії. Характерне використання певних синтаксичних конструкцій може стати "візитною карткою" критика, роблячи його тексти впізнаваними та особливо цінними для постійних читачів.

2.1.3. Стилiстичні засоби

Стилістичні засоби відіграють важливу роль у вираженні оцінки в англomовних рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони не лише допомагають авторам яскраво та образно висловлювати свої думки, але й створюють емоційний вплив на читача, формуючи його сприйняття фільму. У цьому підрозділі ми розглянемо основні стилістичні засоби, які використовуються для вираження оцінки в кінорецензіях.

1. Метафора. Є одним з найпотужніших стилістичних засобів для вираження оцінки в кінорецензіях. Вона дозволяє авторам створювати яскраві образи, які передають їхнє сприйняття фільму.

а) Концептуальні метафори: "The film is a rollercoaster ride of emotions" (фільм порівнюється з американськими гірками, підкреслюючи його емоційну насиченість та динамічність); "This movie is a feast for the eyes" (візуальна складова фільму порівнюється з бенкетом, наголошуючи на її багатстві та привабливості)

б) Розгорнуті метафори: "The director weaves a tapestry of interlocking stories, each thread a different character's journey, creating a rich narrative fabric that envelops the viewer" (процес створення фільму порівнюється з ткацтвом, підкреслюючи складність та взаємозв'язок сюжетних ліній).

Функція: Метафори допомагають читачам краще уявити та відчувати описувані аспекти фільму, створюючи емоційний зв'язок з рецензією.

2. Порівняння. Дозволяє авторам рецензій проводити паралелі між фільмом та іншими об'єктами чи явищами, допомагаючи читачам краще зрозуміти оцінку. "The plot twists like a snake, keeping the audience on edge" (порівняння розвитку сюжету з рухами змії підкреслює його непередбачуваність). "The actor's performance is as flat as a pancake" (порівняння гри актора з млинцем вказує на її невиразність). Функція: Порівняння роблять оцінку більш конкретною та зрозумілою, апелюючи до знайомих читачеві образів.

3. Епітети. Є важливим засобом вираження оцінки, додаючи образності та емоційності характеристикам фільму. "A haunting melody lingers long after the

credits roll" (епітет "haunting" підкреслює сильний емоційний вплив музики). "The film presents a dystopian future with chilling accuracy" (епітет "chilling" посилює негативне враження від зображеного майбутнього). Функція: Епітети допомагають створити емоційне забарвлення оцінки, впливаючи на сприйняття читача.

4. Гіпербола. Використовується для посилення оцінки через навмисне перебільшення. "This performance will blow your mind into another dimension" (перебільшення ефекту від акторської гри). "The special effects are so realistic, you'll forget you're watching a movie" (перебільшення якості спецефектів). Функція: Гіпербола підкреслює силу враження автора від фільму, створюючи яскравий емоційний ефект.

5. Літота. Як протилежність гіперболи, використовується для применшення, часто з іронічним ефектом. "The plot isn't exactly rocket science" (іронічне применшення складності сюжету). "The director's 'vision' is hardly visible in this mess of a film" (іронічне применшення режисерського задуму). Функція: Літота часто використовується для вираження негативної оцінки через іронію та сарказм.

6. Антитеза. Дозволяє авторам рецензій підкреслити контрасти у фільмі, що часто є ключовим елементом оцінки: "While the visuals are stunning, the storyline is painfully dull" (протиставлення візуальної складової та сюжету); "The film starts with a bang but ends with a whimper" (протиставлення початку та кінця фільму). Функція: Антитеза допомагає створити багатогранну оцінку, висвітлюючи як позитивні, так і негативні аспекти фільму.

7. Алюзія. Алюзії дозволяють авторам проводити паралелі з іншими творами мистецтва, історичними подіями чи культурними феноменами: "The film's ending channels the spirit of Orwell's 1984" (алюзія на літературний твір для характеристики атмосфери фільму); "The chase scene is reminiscent of Bullitt, but lacks its iconic status" (алюзія на класичний фільм для порівняння). Функція: Алюзії збагачують оцінку культурним контекстом, апелюючи до знань та асоціацій читача.

8. Іронія та сарказм. Часто використовуються для вираження негативної оцінки або критики певних аспектів фільму: "The 'twist' ending is so predictable, you'll see it coming from the opening credits" (іронічне використання слова "twist"); "If you enjoy watching paint dry, you'll love the pacing of this film" (саркастичне порівняння). Функція: Іронія та сарказм дозволяють авторам виразити критичну оцінку в гострій, але часто гумористичній формі.

9. Риторичні запитання. Використовуються для залучення читача до роздумів та підкреслення певних аспектів оцінки: "Is this really what passes for storytelling in modern cinema?" (риторичне запитання для вираження розчарування); "How can a film with such a stellar cast fall so flat?" (риторичне запитання для підкреслення невідповідності очікувань та результату). Функція: Риторичні запитання стимулюють критичне мислення читача та посилюють емоційний вплив оцінки.

10. Градація. Використовується для посилення оцінки через поступове нарощування або спадання інтенсивності висловлювання: "The film starts as intriguing, becomes captivating, and ends up being absolutely mind-blowing" (висхідна градація для позитивної оцінки); "What begins as a promising premise devolves into a confusing mess and ultimately a complete waste of time" (спадна градація для негативної оцінки). Функція: Градація допомагає створити динамічну оцінку, показуючи розвиток враження автора від фільму.

Стилістичні засоби є потужним інструментом для вираження оцінки в англomовних рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони дозволяють авторам не лише передавати свої думки та враження, але й створювати яскраві образи, емоційно впливати на читачів та формувати їхнє сприйняття фільму.

Використання різноманітних стилістичних засобів – від метафор та порівнянь до іронії та риторичних запитань – збагачує мову рецензій, робить їх більш виразними та запам'ятовуваними. Це особливо важливо в сучасному інформаційному просторі, де рецензії конкурують за увагу читачів.

Важливо відзначити, що ефективність використання стилістичних засобів для вираження оцінки залежить від майстерності автора та його здатності

органічно вплітати їх у текст рецензії. Вміле застосування стилістичних прийомів не лише підвищує літературну цінність рецензії, але й допомагає створити більш повну, нюансовану та переконливу оцінку фільму.

2.2. Паралінгвістичні засоби вираження оцінки

2.2.1. Фонографічні засоби

Фонографічні засоби відіграють важливу роль у вираженні оцінки в англomовних інтернет-рецензіях та відгуках на художні фільми. Ці засоби допомагають авторам підкреслити ключові моменти, передати емоційний стан та створити певний стилістичний ефект. У цьому підрозділі ми розглянемо основні фонографічні засоби та проаналізуємо їх використання у відгуках та рецензіях.

1. Курсив. Курсив часто використовується для виділення ключових слів або фраз, а також для передачі інтонації або емпізи.

а) У відгуках: "This movie was *absolutely* mind-blowing!" "I couldn't believe how *awful* the acting was." [64] Курсив часто використовується для підсилення емоційної оцінки та привернення уваги до ключових аспектів особистого враження.

б) У рецензіях: "The director's *mise-en-sc?ne* creates a palpable sense of unease throughout the film." "The protagonist's journey can be seen as an *allegory* for modern societal struggles." Курсив частіше використовується для виділення спеціальних термінів або ключових концепцій аналізу.

2. Жирне накреслення. Жирний шрифт використовується для сильного візуального акценту та привернення уваги читача.

а) У відгуках: "**Don't waste your time** on this movie." "The special effects were **absolutely spectacular!**" часто використовується для емоційних заяв або категоричних оцінок.

б) У рецензіях: "**Cinematography:** The film's visual style is a testament to the director's artistic vision." "**Plot Structure:** The non-linear narrative adds layers of complexity to the story." Часто використовується для структурування тексту та виділення основних аспектів аналізу.

3. Підкреслення. Підкреслення, хоча і менш поширене в онлайн-текстах через можливу плутанину з гіперпосиланнями, іноді використовується для додаткового акценту.

а) У відгуках: "This movie is **unmissable!**" "The plot was **completely predictable.**" Може використовуватися для емпатичного виділення ключових оцінок.

б) У рецензіях: "The film's **thematic coherence** is its strongest asset." "The director's **auteurist approach** is evident throughout the work." Може використовуватися для акцентування важливих аналітичних понять.

4. Алітерація та асонанс. Алітерація (повторення приголосних звуків) та асонанс (повторення голосних звуків) використовуються для створення ритмічного та звукового ефекту.

а) У відгуках: "A thrilling, chilling thriller that keeps you on the edge of your seat." "Boring, bland, and barely bearable." [65] Часто використовуються для створення яскравих, запам'ятовуваних фраз, які передають загальне враження від фільму.

б) У рецензіях: "The director deftly depicts the decay of societal decorum." "The film's pacing pulses with a persistent, palpable tension." Можуть використовуватися для створення більш витончених стилістичних ефектів, які підкреслюють аналітичні спостереження.

5. Графічні доповнення до літер. Графічні доповнення, такі як зірочки, дефіси або інші символи, можуть використовуватися для створення додаткових ефектів або обходу цензури.

а) У відгуках: "This movie was f***ing awesome!" "What a piece of s#!t." [68] Часто використовуються для пом'якшення грубої лексики або для створення емпатичного ефекту.

б) У рецензіях: "The film explores themes of *sexuality and gender with nuance and sensitivity.*" "The violence, while not gratuitous, is often *shcking* and visceral." Можуть використовуватися для обговорення делікатних тем без порушення норм пристойності.

6. Капіталізація. Використання великих літер для цілих слів або фраз створює ефект "крику" або сильного наголосу.

а) У відгуках: "This movie was AMAZING!" "DO NOT SEE THIS FILM. It's a complete waste of time." Часто використовується для передачі сильних емоцій або категоричних суджень.

б) У рецензіях: "The film's CINEMATOGRAPHY stands out as its most impressive feature." "SPOILER ALERT: The following paragraph discusses the film's ending." Може використовуватися для виділення ключових аспектів аналізу або для попередження про спойлери.

Аналіз використання фонографічних засобів у відгуках та рецензіях дозволяє зробити наступні висновки:

1. Емоційність vs. аналітичність: У відгуках фонографічні засоби частіше використовуються для передачі емоцій та особистих вражень, тоді як у рецензіях вони служать для підкреслення аналітичних спостережень та структурування тексту.

2. Простота vs. складність: Відгуки тяжіють до використання простіших і більш очевидних фонографічних засобів (наприклад, капіталізації цілих слів), тоді як рецензії можуть використовувати більш витончені прийоми (наприклад, алітерацію для створення стилістичного ефекту).

3. Безпосередність vs. формальність: Фонографічні засоби у відгуках часто використовуються спонтанно та неформально, тоді як у рецензіях їх застосування є більш продуманим та відповідає формальному стилю.

4. Акцент на загальному враженні vs. деталізований аналіз: У відгуках фонографічні засоби часто підкреслюють загальну оцінку фільму, тоді як у рецензіях вони використовуються для акцентування уваги на конкретних аспектах кінематографічного аналізу.

5. Читабельність vs. професійність: Фонографічні засоби у відгуках спрямовані на підвищення читабельності та привернення уваги широкої аудиторії, тоді як у рецензіях вони сприяють створенню професійного та авторитетного тону.

Таким чином, фонографічні засоби відіграють важливу роль у формуванні стилістичних особливостей та експресивності як відгуків, так і рецензій, але їх конкретне застосування відрізняється відповідно до цілей та аудиторії кожного жанру.

2.2.2. Кінетичні засоби

Кінетичні засоби є важливим компонентом сучасної інтернет-комунікації, зокрема в контексті вираження оцінки в англійськомовних інтернет-рецензіях та відгуках на художні фільми. Ці засоби дозволяють авторам додати візуальний елемент до текстового повідомлення, підсилити емоційне забарвлення та створити більш інтерактивний контент. У цьому підрозділі ми розглянемо основні кінетичні засоби та проаналізуємо їх використання у відгуках та рецензіях.

1. Смайлики (емодзі). Смайлики є найпоширенішим видом кінетичних засобів, які використовуються для передачі емоцій та настрою.

а) У відгуках: "This movie was a rollercoaster of emotions! 😄😁🤩" "Definitely not worth the ticket price 😞 Save your money!" Часто використовуються для швидкої та емоційної передачі загального враження від фільму. Вони можуть замінювати або доповнювати текстовий опис емоцій.

б) У рецензіях: "The director's masterful use of symbolism 🎭 elevates this film beyond mere entertainment." "While the plot has its weak points 😞, the stellar performances 🌟 more than make up for it." Смайлики використовуються рідше і більш стримано. Коли вони з'являються, то часто служать для пом'якшення критики або для візуального акценту на ключових аспектах аналізу.

2. Меми. Це культурні одиниці інформації, які швидко поширюються і часто видозмінюються в інтернеті.

а) У відгуках: [Мем "One Does Not Simply" з текстом "One does not simply watch this movie without crying"] [Мем "Shut Up And Take My Money" з зображенням головного героя фільму] [67] Часто використовуються для

створення гумористичного ефекту та для швидкої передачі емоційної реакції на фільм. Вони також можуть служити для встановлення зв'язку з іншими фанатами фільму або жанру.

б) У рецензіях: Використовуються рідше і обережніше. Коли вони з'являються, то часто служать для створення іронічного коментаря щодо кінематографічних конвенцій або для встановлення зв'язку з більш молодого аудиторією.

3. GIF-анімації. Це короткі повторювані відеофрагменти без звуку, які часто використовуються для передачі емоцій або ілюстрації певних моментів.

а) У відгуках: [GIF з аплодисментами з фільму] [GIF з розчарованим виразом обличчя головного героя]. Часто використовуються для візуалізації емоційної реакції автора на фільм. Вони можуть ефективно передавати настрій або атмосферу фільму без необхідності довгого текстового опису.

б) У рецензіях: [GIF, що демонструє особливу техніку зйомки, обговорювану в рецензії] [GIF з ключовим моментом акторської гри, який аналізується в тексті]. Можуть використовуватися для ілюстрації конкретних кінематографічних прийомів або моментів акторської гри, які обговорюються в тексті. Вони служать візуальним доповненням до аналітичного контенту.

4. Інфографіка. Це візуальне представлення інформації або даних.

а) У відгуках: [Проста діаграма, що показує співвідношення позитивних і негативних аспектів фільму] [Зірковий рейтинг з візуальним представленням]. Зазвичай проста і спрямована на швидке візуальне представлення загальної оцінки фільму.

б) У рецензіях: [Детальна інфографіка, що показує структуру сюжету фільму] [Графік, що порівнює різні аспекти фільму з іншими роботами режисера]. Може бути більш складною і детальною, надаючи візуальне представлення аналітичних даних або порівняльної інформації.

Аналіз використання кінетичних засобів у відгуках та рецензіях дозволяє зробити наступні висновки:

1. Частота використання: Кінетичні засоби значно частіше зустрічаються у відгуках, ніж у професійних рецензіях. Це пов'язано з більш неформальним характером відгуків та їх орієнтацією на швидке емоційне спілкування.

2. Емоційність vs. інформативність: У відгуках кінетичні засоби переважно використовуються для передачі емоцій та загального враження, тоді як у рецензіях вони частіше служать для ілюстрації аналітичних спостережень або надання додаткової інформації.

3. Простота vs. складність: Кінетичні засоби у відгуках зазвичай прості та легко зрозумілі широкій аудиторії. У рецензіях вони можуть бути більш складними та вимагати певного рівня кінематографічних знань для повного розуміння.

4. Суб'єктивність vs. об'єктивність: У відгуках кінетичні засоби часто підкреслюють суб'єктивну оцінку автора, тоді як у рецензіях вони використовуються для підтримки більш об'єктивного аналізу.

5. Інтерактивність: Кінетичні засоби в обох жанрах підвищують інтерактивність контенту, але у відгуках це більше спрямовано на емоційне залучення читача, а в рецензіях - на візуальну підтримку аналітичної аргументації.

6. Культурний контекст: Використання мемів та популярних GIF-анімацій у відгуках часто апелює до ширшого культурного контексту та спільних референцій аудиторії. У рецензіях кінетичні засоби більше зосереджені на специфічному контексті фільму або кінематографу в цілому.

Таким чином, кінетичні засоби відіграють важливу роль у формуванні стилю та експресивності як відгуків, так і рецензій, але їх конкретне застосування значно відрізняється відповідно до цілей та аудиторії кожного жанру. Вони дозволяють авторам створювати більш багатовимірний та інтерактивний контент, що відповідає сучасним тенденціям онлайн-комунікації.

2.2.3. Дискурсивні засоби

Дискурсивні засоби відіграють ключову роль у формуванні оцінки та передачі авторського ставлення в англomовних інтернет-рецензіях та відгуках на художні фільми. Ці засоби дозволяють авторам створювати більш складні та нюансовані оцінки, враховуючи контекст та апелюючи до культурного досвіду аудиторії. У цьому підрозділі ми розглянемо основні дискурсивні засоби та проаналізуємо їх використання у відгуках та рецензіях.

1. Іронія. Це стилістичний прийом, при якому висловлювання набуває у контексті сенс, протилежний буквальному значенню слів.

а) У відгуках: "Wow, another generic superhero movie. Just what the world needed." "The dialogue was so natural and realistic. I totally talk like that with my friends all the time." [66] Часто використовується для вираження розчарування або критики фільму. Вона дозволяє авторам висловити негативну оцінку в гумористичній формі.

б) У рецензіях: "The director's 'innovative' approach to storytelling involves rehashing every cliché in the book." "In a stroke of 'genius', the film manages to simultaneously insult the intelligence of its audience and the source material." Може бути більш витонченою та використовуватися для критичного аналізу різних аспектів фільму. Вона часто служить для підкреслення розбіжності між претензіями фільму та його фактичним виконанням.

2. Сарказм. Це більш гостра форма іронії, що часто містить елемент насмішки або презирства.

а) У відгуках: "Oh sure, because what every romantic comedy needs is a zombie apocalypse subplot. Brilliant." "I'm so glad I spent my hard-earned money to watch paint dry for two hours. Best decision ever." Часто використовується для вираження сильного незадоволення фільмом. Він дозволяє авторам емоційно розрядитися та передати своє розчарування в яскравій формі.

б) У рецензіях: "The director's attempt at social commentary is about as subtle as a sledgehammer to the face." "One can only marvel at the sheer audacity of a film that manages to make a three-hour runtime feel like an eternity." Може бути більш витонченим, але не менш гострим. Він часто використовується для

підкреслення особливо проблемних аспектів фільму або для критики претензійності чи некомпетентності творців.

3. Контекст. Контекст відіграє crucial role in shaping the meaning and interpretation of evaluative statements.

а) У відгуках: "If you loved 'The Room', you'll absolutely adore this masterpiece of terrible cinema." "As a longtime fan of the book series, I couldn't be more disappointed with this adaptation." Часто пов'язаний з особистим досвідом глядача або з широко відомими культурними референціями. Він допомагає читачам зрозуміти перспективу автора та оцінити релевантність відгуку для їхніх власних інтересів.

б) У рецензіях: "In the current political climate, the film's message resonates with particular poignancy." "Viewed through the lens of the director's earlier works, this film represents a significant departure in both style and substance." Часто більш широкий і може включати історичні, соціальні, політичні або мистецькі аспекти. Він використовується для глибшого аналізу фільму та його значення в ширшому культурному дискурсі.

4. Алюзії. Це непрямі посилання на інші тексти, події або культурні явища.

а) У відгуках: "This movie is the 'Citizen Kane' of bad sci-fi flicks." "Watching this film was like being stuck in Groundhog Day, but without the laughs." Часто використовуються для створення яскравих порівнянь або для апеляції до спільного культурного досвіду аудиторії. Вони дозволяють авторам лаконічно передати складні оцінки.

б) У рецензіях: "The film's exploration of isolation and alienation evokes the spirit of Antonioni's 'L'Avventura'." "In its deconstruction of the superhero mythos, the movie owes a clear debt to Alan Moore's 'Watchmen'." Часто більш специфічні та можуть вимагати глибших знань кінематографа або культури. Вони використовуються для встановлення зв'язків з іншими творами, розміщення фільму в певну традицію або підкреслення його інноваційності.

5. Риторичні запитання. Це запитання, які не вимагають відповіді, але використовуються для створення певного ефекту.

а) У відгуках: "Did the writers even read the script before filming started?" "How did this movie ever get greenlit? Were the studio executives on vacation?" Часто використовуються для вираження подиву, розчарування або критики. Вони дозволяють авторам залучити читачів до свого способу мислення та підкреслити проблемні аспекти фільму.

б) У рецензіях: "In an era of franchise fatigue, does this film offer anything new to the genre?" "As we grapple with the ethical implications of AI, how does this movie contribute to the discourse?" Можуть використовуватися для стимулювання критичного мислення, постановки важливих питань або підкреслення тем, які фільм намагається дослідити.

Аналіз використання дискурсивних засобів у відгуках та рецензіях дозволяє зробити наступні висновки:

1. Рівень складності: Дискурсивні засоби у відгуках зазвичай простіші та більш доступні для широкої аудиторії. У рецензіях вони можуть бути більш складними та вимагати глибших знань контексту.

2. Емоційність vs. аналітичність: У відгуках дискурсивні засоби часто використовуються для вираження емоційної реакції на фільм. У рецензіях вони більше служать для створення аналітичного фрейму та критичного осмислення.

3. Особистий vs. професійний тон: Відгуки часто використовують дискурсивні засоби для створення більш особистого, розмовного тону. Рецензії, навіть при використанні іронії чи сарказму, зазвичай зберігають більш професійний тон.

4. Широта контексту: Відгуки часто апелюють до більш загального, популярного контексту. Рецензії можуть залучати ширший культурний, історичний або теоретичний контекст.

5. Цільова аудиторія: Дискурсивні засоби у відгуках орієнтовані на широку аудиторію потенційних глядачів. У рецензіях вони можуть бути спрямовані на більш специфічну аудиторію кіноманів або професіоналів галузі.

6. Функція оцінки: У відгуках дискурсивні засоби часто використовуються для підсилення загальної оцінки фільму. У рецензіях вони більше служать для нюансування оцінки та створення багатовимірного аналізу.

Дискурсивні засоби відіграють ключову роль у формуванні оцінки та створенні складного, багат шарового дискурсу навколо фільмів. Вони дозволяють авторам як відгуків, так і рецензій виходити за межі простого опису та створювати більш глибокі, контекстуалізовані та нюансовані оцінки кінематографічних творів.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II

Сучасна людина живе в умовах постійного впливу, який справляється на неї з боку медіа. Інтерактивні медіа мають особливу соціально-інформаційну систему, що виконує функцію орієнтації особистості в найрізноманітніших сферах життя, зокрема у світі кіноіндустрії. Рецензія є поліфункціональний текст, у якому реалізується кілька комунікативних установок автора. Поряд з інформуванням слід особливо виділити оцінку, оскільки саме категорія оціночності є в рецензії текстоутворюючою та жанроутворюючою.

Лексичні засоби вираження оцінки в англomовних рецензіях та відгуках на художні фільми демонструють надзвичайну різноманітність та гнучкість. Використання різних категорій лексичних засобів – від простих оцінних прикметників до складних ідіоматичних виразів та термінологічної лексики – дає можливість авторам рецензій точно та ефективно виражати свої думки, враження та професійні судження. Це, у свою чергу, допомагає формувати громадську думку про кінострічки, впливати на їхній комерційний успіх та сприяти розвитку кінокритичного дискурсу. Важливо відзначити, що ефективність використання лексичних засобів для вираження оцінки часто залежить від вміння автора комбiнувати різні категорії, створюючи оригінальні та виразні оцінні конструкції. Така майстерність не лише підвищує інформативність рецензії, але й робить її цікавішою для читання, що є ключовим фактором у сучасному медіапросторі, де конкуренція за увагу аудиторії надзвичайно висока.

Граматичні засоби є фундаментальною складовою мовного інструментарію кінокритиків та рецензентів. Вони забезпечують структурну основу для вираження оцінки, дозволяють нюансувати судження та створювати багатомірні, точні характеристики фільмів.

Використання різноманітних граматичних засобів – від часових форм дієслів та модальних конструкцій до складних синтаксичних структур та стилістичних прийомів – дозволяє авторам рецензій створювати глибокі,

аналітичні та впливові оцінки. Це особливо важливо в контексті сучасної кінокритики, де від авторів очікується не лише висловлення загального враження, але й проведення детального аналізу різних аспектів фільму, від технічних характеристик до культурного значення. Важливо відзначити, що ефективність використання граматичних засобів для вираження оцінки значною мірою залежить від майстерності автора та його здатності органічно поєднувати різні граматичні структури. Вміле застосування граматичних засобів не лише підвищує аналітичну цінність рецензії, але й робить її більш читабельною, переконливою та впливовою. Граматичні засоби також відіграють ключову роль у створенні індивідуального стилю автора рецензії. Характерне використання певних граматичних конструкцій може стати визначальною рисою критика, роблячи його тексти впізнаваними та цінними для постійних читачів. Це особливо важливо в сучасному медіапросторі, де індивідуальний голос автора часто є ключовим фактором у залученні та утриманні аудиторії.

Синтаксичні засоби є потужним інструментом для вираження оцінки в англійських рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони дозволяють авторам не лише структурувати свої думки, але й створювати емоційну напругу, ритм та емоційний вплив на читача.

Використання різноманітних синтаксичних засобів – від паралельних конструкцій та інверсії до складних періодів та хізмів – збагачує мову рецензій, робить їх більш виразними та переконливими. Це особливо важливо в контексті кінокритики, де автори прагнуть не лише інформувати, але й впливати на сприйняття фільму аудиторією. Важливо відзначити, що ефективність використання синтаксичних засобів для вираження оцінки залежить від майстерності автора та його здатності органічно вплітати їх у текст рецензії. Вміле застосування синтаксичних прийомів не лише підвищує стилістичну цінність рецензії, але й допомагає створити більш повну, нюансовану та впливову оцінку фільму. Синтаксичні засоби також відіграють ключову роль у створенні індивідуального стилю автора рецензії. Характерне використання певних синтаксичних конструкцій може стати “візитною

карткою» критика, роблячи його тексти впізнаваними та особливо цінними для постійних читачів.

Стилістичні засоби є потужним інструментом для вираження оцінки в англomовних рецензіях та відгуках на художні фільми. Вони дозволяють авторам не лише передавати свої думки та враження, але й створювати яскраві образи, емоційно впливати на читачів та формувати їхнє сприйняття фільму. Використання різноманітних стилістичних засобів – від метафор та порівнянь до іронії та риторичних запитань – збагачує мову рецензій, робить їх більш виразними та запам'ятовуваними. Важливо відзначити, що ефективність використання стилістичних засобів для вираження оцінки залежить від майстерності автора та його здатності органічно вплітати їх у текст рецензії. Вміле застосування стилістичних прийомів не лише підвищує літературну цінність рецензії, але й допомагає створити більш повну, нюансовану та переконливу оцінку фільму.

Фонографічні засоби відіграють важливу роль у формуванні стилістичних особливостей та експресивності як відгуків, так і рецензій, але їх конкретне застосування відрізняється відповідно до цілей та аудиторії кожного жанру.

Кінетичні засоби відіграють важливу роль у формуванні стилю та експресивності як відгуків, так і рецензій, але їх конкретне застосування значно відрізняється відповідно до цілей та аудиторії кожного жанру. Вони дозволяють авторам створювати більш багатовимірний та інтерактивний контент, що відповідає сучасним тенденціям онлайн-комунікації.

Дискурсивні засоби відіграють ключову роль у формуванні оцінки та створенні складного, багат шарового дискурсу навколо фільмів. Вони дозволяють авторам як відгуків, так і рецензій виходити за межі простого опису та створювати більш глибокі, контекстуалізовані та нюансовані оцінки кінематографічних творів.

ВИСНОВКИ

Категорія оцінки займає важливе місце в лінгвістиці, оскільки вона поєднує аналітичну та емоційну складові мови. Кінорецензії характеризуються високим рівнем модальності, експресивності та логічності викладу, що забезпечує їх аналітичний характер. У відгуках, навпаки, домінує емоційність та суб'єктивність, що часто призводить до заміни глибокого аналізу поверхневим переказом сюжету або вираженням особистих вражень.

Кінорецензія, як вторинний текст, має структурованість, аналітичність та поєднує інформування з оцінкою. Рецензія оперує лексичними, граматичними та синтаксичними засобами, що дозволяють створювати чіткий, аргументований і логічно побудований аналіз фільму. Паралінгвістичні елементи, як-от оформлення тексту та виділення ключових моментів, підсилюють сприйняття рецензії.

У відгуках спостерігається композиційна неорганізованість і відсутність структурованого аналізу. Їхні автори часто вдаються до поверхневих емоційних суджень, що знижує аналітичну цінність тексту та обмежує його впливовість.

Лінгвістичні засоби, як-от оцінні прикметники, термінологія, метафори, порівняння та іронія, є ключовими для вираження оцінки у кінорецензії. Граматичні конструкції дозволяють точно передавати відтінки оцінки, а синтаксичні прийоми, як-от інверсія чи паралельні конструкції, підвищують переконливість тексту. У відгуках переважають емоційно забарвлені лексеми та спрощені синтаксичні конструкції, що надають текстам емоційності, але позбавляють їх глибокого аналізу.

Спільною рисою кінорецензій та відгуків є їхня оцінна функція та використання засобів експресії для впливу на читача. Водночас, головною відмінністю є рівень аналітичності та організованості текстів. Рецензії мають чітку структуру, лінгвістичну точність та глибокий критичний дискурс, тоді як відгуки характеризуються емоційністю, суб'єктивністю та композиційною невпорядкованістю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонченко Т.М. Основні тенденції аксіологічних змін у семантичній структурі американізмів : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Київ, 2000. 229 с.
2. Бессонова О.Л. Оцінний тезаурус англійської мови: когнітивний і гендерний аспекти : дис. ... д-ра філол. наук: спец. 10.02.04. «Германські мови». Донецьк, 2002. 362 с.
3. Вільчинська Т.П. Семантико-словотвірна характеристика оцінних назв осіб в українській мові: автореф. дис. ... канд. філол. наук / Львівський державний університет ім. І. Франка. Львів, 1996. 16 с.
4. Грозян Н. Ф. Фразеологічна мікросистема “Поведінка людини” в українській мові (ідеографічний і аксіологічний аспекти) : автореф. дис. ... канд. філол. наук. Дніпропетровськ, 2003. 20 с.
5. Гурбанська С. О. Національно-культурний аспект досліджень англійських стійких висловлювань з антропонімічним компонентом у постмодерністському художньому дискурсі. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Лінгвістика*. 2019. Вип. 36. С. 14 – 17.
6. Денисюк Т. К. Способи оцінної дієслівної дії в сучасній українській літературній мові : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Київ, 2010. 19 с.
7. Довженко О. Сучасна українська медіакритика: чинники формування, проблеми та перспективи. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2013. № 37. С. 131–138.
8. Єськова К. В. Жанрові модифікації сучасної кінорецензії (на прикладі рецензій на фільм «Захар Беркут» А. Сейтаблаєва та Д. Вінна). *Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Суспільство і особистість у сучасному комунікаційному дискурсі»* (Запоріжжя 9-10 квітня 2020). Запоріжжя, 2020. С. 161–167.

9. Заваринська І. Ф. Фразеологізми з онімним компонентом в англійській, польській та українській мовах: лінгвокультурологічний аспект: монографія / Тернопіль : Осадца Ю.В., 2022. 232 с.
10. Зьомко У. В. Лінгвокультурні, текстотвірні та гендерні особливості рецензії у кінокритиці : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / Львівський національний університет імені Івана Франка. Львів, 2019. 272 с.
11. Іванова Н. І. Інтернет-кінокритика: нові форми й старі помилки. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Соціальні комунікації»*. 2015. Вип. 15. С. 56–61.
12. Киричук Л.М. Прагматичні особливості категорії оцінки в рекламному тексті : автореф. дис. ... канд. філол. наук. Київ, 1999. 20 с.
13. Ковалик І. Вчення про словотвір: Вибрані праці. / упоряд. та автор передмови В.Грещук. Івано-Франківськ Львів, 2007. Ч.І. 404 с.
14. Корольова В.В. Морфемні способи словотворення оцінних апелятивів на позначення осіб у романі Юрія Винничука «Аптекарь». *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Т. 1, вип. 26. С. 64–69.
15. Космеда Т. А. Аксиологічні аспекти прагмалінгвістики : формування і розвиток категорії оцінки. Львів : вид-во Лну ім. івана Франка, 2000. 350 с.
16. Космеда Т. А. Аксиологічні аспекти прагмалінгвістики: засоби вираження категорії оцінки в українській та російській мовах : автореф. дис... д-ра філол. наук: 10.02.01; 10.02.02 / Харківськ. держ. пед. ун-т ім. Г.С.Сковороди. Харків, 2001. 32 с.
17. Космеда Т., Халіман О. "Грамматика оцінки" як актуальна проблема сучасного мовознавства. *Лінгвістичні студії*. 2011. Вип. 22. С. 17–23.
18. Кудрявцева Л. О. Сучасні аспекти дослідження мас-медійного дискурсу: експресія – вплив – маніпуляція. *Мовознавство*. 2005. № 1. С. 58–66.
19. Кузнєцова Т.В. Аксиологічні моделі мас-медійної комунікації : комунікативно-концептуальний підхід: дис. ... д-ра наук із соціальних комунікацій : спец. 27.00.01 / Київськ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2010. 428 с.

20. Лаппо В.В. Технологія залучення творів кіномистецтва у процес виховання духовних цінностей студентів ВНЗ. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. Серія «Педагогічні науки»*. 2016. № 3 (300). С. 60–67.
21. Летюча Л. П. Дериваційна репрезентація категорії оцінки у сучасній російській мові. автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.02 / Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. Київ, 2004. 22 с.
22. Літературознавчий словник-довідник / уклад. Р. Т. Гром'як та ін. Київ : ВЦ «Академія», 1997. 752 с.
23. М'яснянкiна Л. Оцінність як лінгвістична категорія і особливості її прояву в рекламному тексті. *Теле- та радіожурналістика*. 2009. № 8. С. 155–159.
24. Мараховська В. Складнопідрядні з підрядними прикомпаративними в парадигмі моделей речень виразників порівняльного значення. *Лінгвістичні студії: Зб. наук. праць*. Донецьк: ДонДУ, 2010. Вип. 20. С. 119–124.
25. Михальченко М. Структурні особливості категорії оцінки. *Семантика мови і тексту : матеріали X міжнар. наук.-прак. конф., (Івано-Франківськ 21 – 23 вер. 2009 р.)*. Івано-Франківськ, 2009. С. 217–219.
26. Михальченко М.М. Внутрішньотекстова градація оцінки: комунікативно-прагматичні функції: дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01. Донецьк, 2010. 224 с.
27. Нагель В. В. Різновиди оцінки як лінгвістичної категорії. *Дослідження з лексикології і граматики української мови*. 2007. № 6. С. 103–110.
28. Надточій О.Л., Погрібна О.О. Мережева кінорецензія як журналістський жанр: особливості викладання в ЗВО. *Обрії друкарства*. 2024. № 1(15). С. 113–124.
29. Нелюба А. Прихована економія в словотвірній системі української мови (найзагальніші зауваги). *Лінгвістичні студії*. 2011. Вип. 23. С. 62–67.
30. Онищенко І. В. Категорія оцінки та засоби її вираження в публіцистичних та інформаційних текстах : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01. «Українська мова». Дніпропетровськ, 2004 20 с.

31. Островська О. М. Лінгвостилістичні засоби реалізації категорії оцінки: дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови». Львів, 2001. 176 с.
32. Островська О.М., Поплавська Л.Л. Дієслова-репрезентанти позитивної оцінки в структурі художнього дискурсу. *Молодий вчений*. 2021. № 10.1 (98.1). С. 86 – 89.
33. Павлюк Л.Г. Аксіологічні та структурні характеристики дискурсу реклами у мас медіа. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2006. С. 37–52.
34. Приходько Г. І. Способи вираження оцінки в сучасній англійській мові. Запоріжжя: ЗДУ, 2001. 362 с
35. Приходько Г. І., Добровольська М. Б. Засоби вираження імпліцитної оцінки в англійськомовному художньому дискурсі: лінгвопрагматичний аспект : монографія / Запорізьк. наці. ун-т. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. 168 с.
36. Приходько Г. І.. Оцінний компонент у семантичній структурі слова. *Вісник Житомирського державного університету*. 2009. Вип. 45. Філологічні науки. С. 44 – 47.
37. Приходько Г.І. Оцінка як міждисциплінарна категорія. Сучасні дослідження з іноземної філології : зб. наук. ст. Ужгород, 2008. Вип. 6. С. 271–278.
38. Радзівська Т. В. Ціннісні орієнтації у семантиці мовних одиниць. *Мовознавство*. 1996. № 1. С. 14–19.
39. Ретунська М.С. Лінгвістика впливу. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2005. 148 с.
40. Руда Н. В. Категорія демінутивності – гносеологічно-мовна універсалія. *Studia Linguistica*. 2012. Вип. 6. С. 207 – 212.
41. Рудик М. Сучасні тенденції розвитку журналістських жанрів у блогосфері. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2019. Випуск 46. С. 131–138.
42. Селіванова О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля–К, 2006. 716 с.

43. Семенюк О. А. Семантична структура речень із предикативами емоційного стану в сучасній українській мові : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / Прикарпатський національний ун-т ім. Василя Стефаника. Івано-Франківськ, 2005. 20 с.
44. Слюсаренко М. Жанрові особливості кінорецензії. *Проблеми сучасного літературознавства*. Одеса, 2016. Вип. 23. С.53–60.
45. Соловійова О. В., Гнатковська О. М. Структурно-композиційні особливості професійних та аматорських кінорецензій. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Т. 33 (72) № 4 Ч. 1. С. 164 – 168.
46. Сорока Т.В. Особливості полісемантичної структури аксіономенів сучасної англійської мови. *Сучасні дослідження з іноземної філології*. 2015. № 13. С. 197–208.
47. Сулім А. А. Кінокритичні студії: форми, функції та методологічні підходи. *Вісник ХДАК*. Вип. 44. 2014. С. 218–226.
48. Сулім А. А. Медіакритика в Україні: функції, тематика, проблематика : дис. ... канд. наук із соціальних комунікацій. 27.00.04 / Дніпропетровськ. нац. ун-т ім. О. Гончара, Дніпропетровськ, 2015. 242 с.
49. Титаренко О. Кінорецензія як жанр критики: українська та американська традиції, в: *Журналістика – філологія – медіаосвіта: збірник наукових праць*, Полтава, 2014. С. 241–244.
50. Ужченко В. Д. Нові лінгвістичні парадигми «концепт – фразеологізм – мовна картина світу». *Східнослов'янські мови в їх історичному розвитку: зб. наук. праць*. Запоріжжя, 2006. С. 146–151.
51. Ужченко В.Д. Когнітивні аспекти вивчення фразеології в Україні. *Лінгвістика*. 2008. № 2 (14). С. 46–59.
52. Федотова О.І. Комунікативно-прагматична типологія оцінних речень. *Мовознавство*. 1988. № 3. С. 70–72.

53. Чабаненко М. Напрями трансформації репортажу в онлайнній журналістиці. *Вісник Львівського університету. Серія «Журналістика»*. 2019. Вип. 46. С. 310–318.
54. Черторизька Т. К. Засоби вираження категорії зменшеності (здрібнілості) іменників. *Питання мовної культури*. вип. 4. К., 1970. С. 17–21.
55. Шутак Л. Б. Словотвірна категоризація суб'єктивної оцінки в сучасній українській мові : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Київ, 2002. 20 с.
56. Яшенкова О. В. Оцінні номінації в англійському діалогічному мовленні: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови». Київ, 1995. 23 с.
57. Bazen A. *What is Cinema : essays selected and translated by Hugh Gray*. Berkeley : University of California Press, 1971. 457 p.
58. Ebert R. *Life Itself: A Memoir*. Grand Central Publishing; 1st edition, 2011. 448 p.
59. Ebert R. *Roger Ebert's Book of Film: From Tolstoy to Tarantino, the Finest Writing From a Century of Film*. W. W. Norton & Company; 1st edition, 1996. 788 p.
60. Haberski O., Raymond J. Jr. *It's Only A Movie!: Film and Critics in American Culture*. University Press of Kentucky, 2001. 424 p.
61. Halliday M. A. K. *Learning how to mean: explorations in the development of language*. (Explorations in Language Study.). London: Edward Arnold, 1975. 164 p.
62. Stegert G. *Filme rezensieren in Presse, Radio und Fernsehen*. München, 1993. 245 s.
63. *Film Analysis Guide*. Film Studies Program. *Yale University*. URL: <http://www.classes.yale.edu> (date of access: 23.09.2024).
64. IMDb: Ratings, Reviews, and Where to Watch the Best Movies & TV Shows. *IMDb*. URL: <https://www.imdb.com/> (date of access: 23.09.2024).

65. Movie Reviews, TV Reviews, Game Reviews, and Music Reviews. *Metacritic*. URL: <https://www.metacritic.com/> (date of access: 23.09.2024).
66. Rotten Tomatoes: Movies | TV Shows | Movie Trailers | Reviews. *Rotten Tomatoes*. URL: <https://www.rottentomatoes.com/> (date of access: 23.09.2024).
67. Movie Reviews. *Reddit*. URL: <https://www.reddit.com/r/moviereviews/> (date of access: 23.09.2024).
68. Movies. *Reddit*. URL: <https://www.reddit.com/r/movies/> (date of access: 23.09.2024).
69. Жмаєва Н. С., Медведенко О. С. Засоби вираження категорії оцінки у англомовному кінодискурсі. European congress of scientific achievements. Proceedings of the 12th International scientific and practical conference. Barca Academy Publishing. Barcelona, Spain. 2024. Pp. 623-629. URL: <https://sci-conf.com.ua/xii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-european-congress-of-scientific-achievements-2-4-12-2024-barselona-spaniya-arhiv/>